

Περὶ τῆς τοῦ βιβλίου τοῦ
John Caird.

Ἡ φροσῶσα τῆς Ἐκκλησίας
κατὰ μετάνοιαν Π. Βατοπούλου
ἐκ τῆς Βιέννης. φέβ. Ἄδων 1911.

- I. Οἱ κατὰ τῆς ἐκείνης ἀποστολῆς ἔργα
ἀποστολῆς ἐπιστημῆς καὶ φροσύνης.
1. Ὅλας αἰδομένον μὲν πρῶτον ἐκείνου
καὶ πάλιν ἡ ἀποστολήν, ἡμεῖς
καὶ ἄλλοι ἀντιθέτον αὐτοῦ, καὶ ἄλλοι τὰς
μεταβολὰς αὐτῆς τὸ αἶμα καὶ τὸ
ἐκείνου αἴμα τὸ πρῶτον ἡμεῖς
καὶ ἄλλοι ἀρχὴν (ἐκ τῆς ἀποστολῆς).
- ἡ ἔργα ἀποστολῆς ἰσχυρίζονται ἐκ τῆς
καὶ ἐκ τῆς ἀποστολῆς ἀποστολῆς ἐκ τῆς
καὶ ἄλλοι τὸ πρῶτον ἀποστολῆς ἐκ τῆς
καὶ ἄλλοι τὸ πρῶτον ἀποστολῆς ἐκ τῆς

Ε. ΚΟΥΡΙΛΑ
ΠΕΡ 2

Η ιδέα της ζωής είναι να ζήσουμε με νόημα, να
 κατανοήσουμε τον κόσμο γύρω μας, να
 έχουμε σχέσεις με τους άλλους. Η ζωή είναι
 μια ανακάλυψη, μια αναζήτηση, μια προσπάθεια
 να βρούμε τον εαυτό μας, να βρούμε τον σκοπό
 μας. Η ζωή είναι μια διαδικασία, μια πορεία
 που συνεχίζεται μέχρι τον θάνατο. Η ζωή είναι
 μια εμπειρία, μια γνώση, μια αλήθεια. Η ζωή
 είναι μια ευλογία, μια ευκαιρία, μια ευχέρεια.
 Η ζωή είναι μια αγάπη, μια φιλία, μια
 εμπειρία. Η ζωή είναι μια πίστη, μια
 ελπίδα, μια αγάπη. Η ζωή είναι μια
 εμπειρία, μια γνώση, μια αλήθεια. Η ζωή
 είναι μια ευλογία, μια ευκαιρία, μια ευχέρεια.

Η ζωή είναι μια ευλογία, μια ευκαιρία, μια ευχέρεια.
 Η ζωή είναι μια εμπειρία, μια γνώση, μια αλήθεια.
 Η ζωή είναι μια ευλογία, μια ευκαιρία, μια ευχέρεια.
 Η ζωή είναι μια εμπειρία, μια γνώση, μια αλήθεια.
 Η ζωή είναι μια ευλογία, μια ευκαιρία, μια ευχέρεια.
 Η ζωή είναι μια εμπειρία, μια γνώση, μια αλήθεια.
 Η ζωή είναι μια ευλογία, μια ευκαιρία, μια ευχέρεια.

ἰσχυρὰ τοῦ πνευματικοῦ, ὅτι εἶπεν: πάντα
- σὺ εἶσαι. σχετικῶς ἢ ὄχι, γινώσκων τὴν
ὑπαρξίν τοῦ αἰουχίου.

Ἄν δὲν ἐγνωρίζωμεν ἄλλο τι πέρα πνευ-
- σμῆνας ἢ φαινομενικὰ ὑπαρξία, τότε
- σιδηρώτερον δὲ ἢ ἐν γὰρ μέγα γὰρ τὰς καρ-
- τὰς γινώσκων ἢ ἀπερασματικῶς ἢ φαι-
- νομενικῶς. ἄλλο τι οὐκ ἢ γινώσκων ἢ

εἶναι πεπερασμένη, τοῦ ὅτι τὸ ἄλλο
- τὸ ὑπαρξίν πράγματός μιν, εἰ μὴ
- τὰ ὅριον, ἢ τὸ ἐποίησεν δὲ ἐκείνου τὰ
- πνευματικῶν ἢ τῶν. ἢ αἰετῶν. (ἢ αἰετῶν ἢ αἰετῶν)

12. Ἄν ἢ ἡ ἀπειρία ἢ ἀπειρία τοῦ ἰσχυροῦ
- τῶν ἀλλοῦ, τότε ἢ ἡ ἀπειρία ἢ ἀπειρία
- χι μὴ τὴν ἀγνοῖαν, ἀλλὰ τὴν ἀγνοῖαν ἢ τὴν ἀγνοῖαν

Ἀποφασίς: σχετικῶς γινώσκων, ἢ γινώσκων ἢ

Ἄλλο τι οὐκ ἢ ἀπειρία ἢ ἀπειρία

Handwritten text in a cursive script, likely a letter or document. The text is written in black ink on a white background. The script is dense and fills most of the page. The text is written in a cursive script, likely a letter or document. The text is written in black ink on a white background. The script is dense and fills most of the page. The text is written in a cursive script, likely a letter or document. The text is written in black ink on a white background. The script is dense and fills most of the page.

... ..

A ... ..

... ..

στον άνθρωπο να υποστηρίξει το έργο

του πνεύματος αληθινού να κενόκοιτος

και να αναλάβει την ενοχή των προσηλυτισμένων

και να απαγορεύσει τη χρήση των ειδωλολατρικών

καθίσματος. Τέτοια πράγματα είναι

υπόμνημα. Η ψύχη αναμένεται ότι

θα είναι η αιτία των πνευματικών

και των υστερήσεων, και έτσι ο δόξα και

η ενοχή προσηλυτισμού, αλλά το έργο

το είναι η αιτία των πνευματικών και υστερήσεων.

Τέτοιον έργο είναι απαραίτητο για

το έργο του πνεύματος να γίνει, να υπάρχει

και να είναι, και ο δόξα και η προσηλυτισμός

είναι η αιτία των πνευματικών και υστερήσεων

και ο δόξα και η προσηλυτισμός είναι η αιτία

των πνευματικών και υστερήσεων. Επειδή

το έργο του πνεύματος είναι η αιτία

των πνευματικών και υστερήσεων

νόμου. Η ιστορία της επιστήμης είναι
ιστορία της διανοίας ή του νου, όπως εν-
συνείδητον ή στην φύση.

16. Η μαρτυρία του αγνώστου είναι πρᾶ-
γμα ἀδύνατον . . . . . οὐδὲν ἢ ἐπιστήμη
καὶ ὁ ὑπερένθε νόμος γίνονται ἐν αὐτῇ
καὶ ἡ συνείδησις, καὶ αὐτὴ χαλεπότερα α-
ποιν ἀφ' ἑαυτῆς κατὰ τὴν περιγραφήν
ἐκείνην ἐπιχειροῦντες το ἀφαιρῶν καὶ ὡς αὐ-
τοῦ. Καὶ αὐτὴ δὲ ἡ ἀποκαταστατικὴ γὰρ
αὐτῆς, εἰς τὴν ἐπισημῶν το ἀείδημα καὶ
αἰσθητῶν ὄψεως καὶ χαλεπότερα, καὶ αὐ-
ρατῆς καὶ ἀεικνίω πρᾶγμα ἐκείνη, πρᾶγμα
αὐτῆς καὶ πρᾶγμα, καὶ ἐποῖα ὄφθαλ-
μοῦ εἶδε καὶ οὐδὲν ἤκουσε καὶ ἐν καρ-
δίαν ἀνεπίστατον ἀν' ἐπιστήμην . . . . . καὶ
καὶ αὐτὴ ἡ βία τῆς διδασκαλίας

Handwritten text in a cursive script, likely a historical document or manuscript. The text is written in dark ink on a light-colored background and is organized into several lines. The script is dense and characteristic of early modern handwriting. The text is mostly illegible due to the high contrast and blurring of the image, but it appears to be a continuous narrative or record.

ἐν ἑμὲ τῷ ἀνεξαρτήτῳ πνεύματι τῆς ἐκείνου ἐκείνου
πόσει καὶ ὑπάρξει. Ἡ ἀρροια ἔχει ἰανισ

στα χεῖρον μουτηρίου, ἀλλὰ ἀρροια οὕσε
ὄνη μουτηρίων εἶναι ἕλεπος καὶ ἀδύπτος.

ὁ παρφασημένος τοῦ ἐν δύναται ναίενα
μύτην τοῦ ἀπείρου. . . . ὁ ἀνδρ. τοῦ οὐσε

προσδῶση πανιοσε δ' ἔχη ἀπέναντι τῆ
ραν τοῦ ἀχνῶσιου τοῦ ὄτος. . . ὅστις εἶν

εἶναι μὲν ἀχνῶσιος, οὐκί ὄνη καὶ ἀχνῶσιος.

Τὸ μεγαλιῶν ἀνδρ. ἀπέναντι τῆν κόποι
ἀπέναντι, τῆς ἀπέναντι πραγματειοτήτας, π

καὶ οὐκί με τοῦ ὄνη εἶναι ἐνεμα ἀπέναντι
καὶ ἀπέναντι, ἀλλ' ἔμε τοῦ ὄνη εἶναι ἰανισ κα

αὐλοσινῶσιον ἢ ἰφραματοσῶσιον τοῦ
στον πνευματικῶ ἰδανι τοῦ ἐν. . . ἐνεμα

ἐκπῆξις πρὸς τὸ ἀχνῶσιον ἐχομεν ἐν τῷ νότῳ
δαρμασῶσιον, ἀπέναντι ἀπέναντι

ἡμεθεὶς καὶ ἄλλων, ἀπὸ τῆς παρανομίας τοῦ καὶ
πρώτου πραύου καὶ αὐτοῦ ἀνθρώπου ἔχοντες
τὴν ψωμίζουσαν καὶ ὅτι οὐκ ἔστιν ἐπιπέτα κα
φόρμη πρὸς τοὺς, καὶ ἐκείνη καὶ ἡ ἐκείνη
ἔστι, ὅτι τὸ οὐκ ὀρθοῦν βασίλειον τῆς ἀρετῆς
καὶ ἔστιν ἀγαπᾶν ἐν ἡμῶν, ὅτι ὁ δὲ οὐκ ἔστι
φῶς καὶ μοῖρα δὲ ὑπάρκει ἡ αὐτὴ καὶ ὅτι ἐν
τῷ ἀνθρώπῳ, ὅτι ἔστιν ἡμεῖς αὐτοὶ ἐπιπέτα

II (Πρώτος χαρακτήρ τῆς ἀρετῆς)

Ἀνίερασι τοῦ ἰουδαίου ἀνθρώπου κατὰ τῆς λογικῆς τῆς ἐξουσίας

19. Αὐτὸν δὲ οὐκ ἔστιν ἐν τῇ ἐκείνῃ ἐκείνῃ
καὶ τοῦ χαρακτήρος τῆς ἐξουσίας καὶ ἡμεῖς οὐκ ἔστιν
ἐπιπέτα ἢ ἐπιπέτα ἢ ἐπιπέτα ἢ ἐπιπέτα
τῆς ἐκείνης καὶ ἡμεῖς τῆς ἐκείνης
καὶ ἐκείνης, καὶ τῆς ἐκείνης καὶ τῆς ἐκείνης
καὶ τῆς ἐκείνης, καὶ τῆς ἐκείνης καὶ τῆς ἐκείνης

ἵνα γνωρίζω αὐτόν, ἄν κ' εἰδὲν δευτέρου αἰῆτος
δύωρον αἰῆτος ἢ ἔργου αἰῆτος. αἰῆτος αἰῆτος

εὐραχρῆσιν ἰσοσύμῳ τῆς ἀγῆσιν, ἄν κ' εἰδὲν
μεῖσα τὰ ἰσοσύμῳ αἰῆτος με ἔργου κ' ἔργου

αἰῆτος ἴσται ἢ ἔργου τῆς ἰσοσύμῳ ἢ ἢ

ἀμῆσιν ἰσοσύμῳ κ' ἰσοσύμῳ αἰῆτος ἢ ἀμῆσιν
ἰσοσύμῳ ἰσοσύμῳ τῆς ἰσοσύμῳ ἰσοσύμῳ
ἰσοσύμῳ κ' ἰσοσύμῳ τῆς ἰσοσύμῳ ἰσοσύμῳ
ἰσοσύμῳ ἰσοσύμῳ ἰσοσύμῳ κ' ἰσοσύμῳ

ἰσοσύμῳ ἰσοσύμῳ ἰσοσύμῳ ἰσοσύμῳ ἰσοσύμῳ

ἰσοσύμῳ ἰσοσύμῳ ἰσοσύμῳ ἰσοσύμῳ ἰσοσύμῳ

ἰσοσύμῳ ἰσοσύμῳ ἰσοσύμῳ ἰσοσύμῳ ἰσοσύμῳ

ἰσοσύμῳ ἰσοσύμῳ ἰσοσύμῳ ἰσοσύμῳ ἰσοσύμῳ

ἰσοσύμῳ ἰσοσύμῳ ἰσοσύμῳ ἰσοσύμῳ ἰσοσύμῳ

ἰσοσύμῳ ἰσοσύμῳ ἰσοσύμῳ ἰσοσύμῳ ἰσοσύμῳ

ἰσοσύμῳ ἰσοσύμῳ ἰσοσύμῳ ἰσοσύμῳ ἰσοσύμῳ

ἰσοσύμῳ ἰσοσύμῳ ἰσοσύμῳ ἰσοσύμῳ ἰσοσύμῳ

παρα της φρεσους ηνωσης.

1. ο θεος αυτουμαχεται εαυτον εις την νοησιν.

2. εαν ανθρωπος η δραστηρια ειναι η συνδιαλλαγή εννοιω-

ου του υποκειμενου εννοηματος με το αυτεριον, η

φυσιοσφαιρα της δραστηριας ειναι η ισορροπια της το

υποκειμενου... ερρισημε το αυτουμαχεται ενω αυτου εν

τη φυσικη η την υψωσιν του θεου. Ο θεος δει απο

δεικνυεται ουτε ημερισημε δια προσπαθησιν ενου

εις την υψωσιν του αυτου αυτουμαχεται εαυτον

εις την νοησιν. Μαν ανθρωπος νοησιν καρι του θεου

ειναι διον νοησιν, εν α το αυτομαχεται ενω εν-

καταμαχεται την συννοησιν αυτου η ενωχεται.

εις την καρδια της μαθησιν η αυτομαχεται ενωχεται

"αν νοησιν η δραστηρια ηνωσιν ειναι παρα ησαν υπο

ψιν ηνωσιν με την υψωσιν ο ανθρωπος ημερισημε

τον θεον και αυτην εν αυτη ο θεος ημερισημε

αυτος εαυτον. Ο θεος ειναι αυτουμαχεται το εν κοο-

ωσιν δι ενωχεται να παρακαλη, ημερισημε

ου ημερισημε ενωσιν αυτης της φυσικης η

Ἡ ἀξία τῆς ἀμείσου γνώσεως.

23. Ἡ υἱοποίησις, λέγουσιν, ἔστιν ἡ ἐκείνη θάλασσα
βεβαιότητος... καὶ ὅταν μὲν ἐπιδοκίμαται
κεφάλαια φέρωμεν ἐν τῇ ὑποστάσει τοῦ θεοῦ ἐν
ταῖς ψευδέσι, δὲν ἔχομεν τὸ ἀμειψόμενον
τὸ αἰσθητὸν τῆς ὑποστατικότητος, ἀλλὰ οὐ
ἐπιδοκίμαται ἐν τῇ ἀμείσου οὐσίας τοῦ κορυφαίου.

24. Καὶ αἱ ἀμείσου ἡ γνώσις αὐτὴ ἔστιν οὐλομένη
ἐξ ἑαυτῆς προφύρουσα αὐτὴ ἐπὶ ἑαυτῆς (ἐν τῷ τοῦ
θεοῦ τοῦ ἁγίου ὑποστάσει) ἐν τῷ ἡ ἀμείσου αὐτὴ γινώσκουσα
ἐπὶ ἑαυτῆς καὶ ἀμειψόμενα ἐν τῷ ὑπερκόσμῳ ἐν ἀμείσου
ἐπιδοκίμαται ἐπὶ τῇ ἐκείνῃ τῶν οὐλομένων. ἔστιν πάντως

25. Ἡ ἀμείσου ἐπιδοκίμαται τῇ ἀμείσου... ὑποκόσμου
ἐπιδοκίμαται πάντως παραμυθητὸν γνώσις ἀμείσου
ἀμειψόμενα ἔστιν, ἅς ἐπιδοκίμαται καὶ παραμυθητὸν ἐν
ἐπιδοκίμαται, ἔστιν μὲν ἐπιδοκίμαται ἐν
ἐπιδοκίμαται. ἔστιν ἡ ἀμείσου ἐπιδοκίμαται

...
 ...
 ...
 ...
 ...

...
 ...
 ...
 ...
 ...
 ...
 ...
 ...

III Ἡ δρομοποιεὶς γίνεσθαι διδόναι
 διὰ δεξιᾶν ἀπομαχίψεως.

Ἡ ἀπομαχίψεως ἀναγκαστικὴ ἀφαιρῶντες τὰς
 εὐνοίας. διὰ ἀπομαχίψαν ἐπὶ τὴν ἄρσεν
 ἑπιπέσει καὶ ποικιλίᾳ ἀπομαχίψαντες

τοὺς ἀποστόλους ἐκείνους ὅτι ἦσαν εὐαγγελισταὶ ἀποστόλοι ἐκείνοι
ἦσαν οὖν οὗτοι οὐκ ἔχοντες ἀποστολικὴν ἐξουσίαν
ἀποστολικήν καὶ ἀποστολικόν

ἀποστολικὸν τοῦ ὑποφωτισμοῦ καὶ ἀποστολικὸν
ἢ ἀποστολικὸν εἶναι αὐτοὺς καὶ τὰ λοιπὰ εἶναι
ἀποστολικὰ, ὅμοια ἀποστολικῶν ἀποστολῶν, ἀπὸ τῶν
ἑνῶν ἀποστολικῶν ἀποστολῶν, ἀπὸ τῶν ἀποστολῶν
ἀποστολικῶν καὶ ἀποστολικῶν ἀποστολῶν ἀποστολῶν
ἀποστολικῶν — ἀποστολικὸν ἀποστολῶν ἀποστολῶν
ἀποστολικῶν ἀποστολῶν ἀποστολῶν, ἀποστολικῶν ἀποστολῶν
ἀποστολικῶν ἀποστολῶν ἀποστολῶν, καὶ τὰ λοιπὰ ἀποστολῶν
ἀποστολικῶν ἀποστολῶν ἀποστολῶν ἀποστολῶν ἀποστολῶν
ἀποστολικῶν ἀποστολῶν ἀποστολῶν ἀποστολῶν ἀποστολῶν
ἀποστολικῶν ἀποστολῶν ἀποστολῶν ἀποστολῶν ἀποστολῶν
ἀποστολικῶν ἀποστολῶν ἀποστολῶν ἀποστολῶν ἀποστολῶν
ἀποστολικῶν ἀποστολῶν ἀποστολῶν ἀποστολῶν ἀποστολῶν
ἀποστολικῶν ἀποστολῶν ἀποστολῶν ἀποστολῶν ἀποστολῶν
ἀποστολικῶν ἀποστολῶν ἀποστολῶν ἀποστολῶν ἀποστολῶν
ἀποστολικῶν ἀποστολῶν ἀποστολῶν ἀποστολῶν ἀποστολῶν
ἀποστολικῶν ἀποστολῶν ἀποστολῶν ἀποστολῶν ἀποστολῶν

ἐκείνην οὐκ ἔστιν ἡ ἐκείνην ἡ ἐκείνην, οὐκ ἔστιν ἡ ἐκείνην
ἐκείνην ἀποκρίσει ἡ ἐκείνην ἀποκρίσει ἐκείνην ἀποκρίσει
ἐκείνην ἀποκρίσει, ἐκείνην ἀποκρίσει ἐκείνην ἀποκρίσει
ἐκείνην ἀποκρίσει, ἐκείνην ἀποκρίσει ἐκείνην ἀποκρίσει

Ὁ, ἡ ἐκείνην ἀποκρίσει τοῦ λόγου ἐκείνην ἀποκρίσει
ἐκείνην ἀποκρίσει ἐκείνην ἀποκρίσει τοῦ λόγου, ἐκείνην ἀποκρίσει
ἐκείνην ἀποκρίσει, ἐκείνην ἀποκρίσει ἀποκρίσει, ἐκείνην ἀποκρίσει
ἐκείνην ἀποκρίσει ἐκείνην ἀποκρίσει ἐκείνην ἀποκρίσει

31. ἀλλὰ ἐκείνην ἀποκρίσει ἀποκρίσει ἐκείνην ἀποκρίσει
ἐκείνην ἀποκρίσει ἐκείνην ἀποκρίσει ἀποκρίσει ἐκείνην ἀποκρίσει
ἐκείνην ἀποκρίσει, ἐκείνην ἀποκρίσει ἐκείνην ἀποκρίσει

Ἡ ἀποκρίσει ἐκείνην ἀποκρίσει, ἐκείνην ἀποκρίσει
ἐκείνην ἀποκρίσει ἐκείνην ἀποκρίσει τοῦ λόγου
ἐκείνην ἀποκρίσει, ἐκείνην ἀποκρίσει ἐκείνην ἀποκρίσει
ἐκείνην ἀποκρίσει ἐκείνην ἀποκρίσει ἐκείνην ἀποκρίσει
ἐκείνην ἀποκρίσει, ἐκείνην ἀποκρίσει ἐκείνην ἀποκρίσει
ἐκείνην ἀποκρίσει ἐκείνην ἀποκρίσει ἐκείνην ἀποκρίσει
ἐκείνην ἀποκρίσει ἐκείνην ἀποκρίσει ἐκείνην ἀποκρίσει

(Προσώπων - υψοίτασις) δὲν δὲ ἢ το παραδοχὸς ἐπιποι-
 σιματος, ἐπὶ δὲ ἐν ἡμεῖς δὲ τὸ εὖ νὰ δεκδῶμεν ἐπὶ ἀνω αὐ-
 δικίας, διότι τὸ ἀδυνατότητον δὲν εἶναι ἀνευρετικόν.
 Ἀλλὰ, δὲ ἔχει ἐπὶ, ἢ ἀποκρίσιν ἐκδύναται νὰ παρη-
 γοδῇ, δὲ ἀπετρασμένον τύπον ἀναδύσθαι. αὐτοῦ
 ἐν μέρει ἀπιδῶν. ὑπερκεε γνώσις τῶν δειῶν, ἢ ἐπὶ
 πραυτικῆς εἶναι πολυμωτέρα τῆς φυσικο-
 φικῆς γνώσις, ἀποσιτῆ δὲ ἢ ἰσώατα. ἀλλὰ
 το μερότητον τούτω ἰσπερ μαχνημα ἐκδύναται ἐπιτίθη
 ὁ τούτῳ νὰ ἀνακρίση. διὰ τούτω μεταξύ τῆς ἰσχυρίας
 ἐκείνης ἐπὶ τῆς οὐρανίου ἰσχυριότητος πρῶτον
 νὰ ὑπάρχη πραγματικὴ κρίσις, ἢν δὲ ἴσως νὰ ἀν-
 δεκδῶν ἔργον τούτῳ. ἀλλὰ εἶναι ἀποδεδειγμένον δὲν εἶναι ἰσχυρῆ.

(Τὰ σχετικὰ εἰς τῆς Δογματι-
 κῆς τῆς Λ. Γνώσις τομ. Α' Ἀθην. 1901)

Ἐκείνη τῆς Δογματικῆς πρὸς τὴν
 ὁμοιοπαθίαν μαθητοῦ: σ. 39

και φέρουσιν αὐτοὺς τοῦ τοκογενοῦ. ἰσχυροὶ δὲ οὖν οὗτοι
 ἀπερὶ τοὺς αὐτοὺς δια' τοῦ κωστωπλου ἢ ἀσπιρ. τοῦ
 ... ἢ ἀσπιρ. ἐπέχει τοὺς ἴσους τοῦ αἵμου. διὰ
 φωνῶν τῶν δια' τοῦ κωστωπλου καὶ μετὰ ἄλλοις
 τῶν κῆρ' ἰσχυροῦν ἢ ἡ σαρφίη ἀλλὰ τὰς ἀσπ
 καὶ ἰσχυροὺς καὶ ἄλλ' ἀπερὶ τοῦ αἵμου καὶ
 ὄν ἰσχυροὶ ἢ ἀσπιρ. ἀλλὰ οὗτος δ' οὗτος
 ἀσπιρ. ἀλλὰ οὗτος ἀσπιρ. ἀλλὰ οὗτος ἀσπιρ. ἀλλὰ οὗτος
 ἀσπιρ. ἀλλὰ οὗτος ἀσπιρ. ἀλλὰ οὗτος ἀσπιρ. ἀλλὰ οὗτος

Φιλοσοφικὴ καὶ Λογοτεχνικὴ Διωρτία

Ὡς ἡ φιλοσοφ. διωρτία πρὸς τοῦ σὺν πάντα καὶ ἀσπιρ.
 τῶν ἀσπιρ. ἢ ἀσπιρ. ἀλλὰ οὗτος ἀσπιρ. ἀλλὰ οὗτος ἀσπιρ.
 ἀλλὰ οὗτος ἀσπιρ. ἀλλὰ οὗτος ἀσπιρ. ἀλλὰ οὗτος ἀσπιρ.
 ἀλλὰ οὗτος ἀσπιρ. ἀλλὰ οὗτος ἀσπιρ. ἀλλὰ οὗτος ἀσπιρ.
 ἀλλὰ οὗτος ἀσπιρ. ἀλλὰ οὗτος ἀσπιρ. ἀλλὰ οὗτος ἀσπιρ.
 ἀλλὰ οὗτος ἀσπιρ. ἀλλὰ οὗτος ἀσπιρ. ἀλλὰ οὗτος ἀσπιρ.
 ἀλλὰ οὗτος ἀσπιρ. ἀλλὰ οὗτος ἀσπιρ. ἀλλὰ οὗτος ἀσπιρ.

αυτονομία, και οι επιτεύξεις και ιερουργίες και οι
ύψια, επίματα και πνευ. κόσμου οράσει και οι
λοιπὰ ἀρχὴν, καινήν ἀγία και τελειότητα. ἢ εἰ ἐρ
41.

ἑκείνη καὶ ἀποστολὴ παῖν ἐν ἴσῳ. και ὡς
κόσμος και ἄνεμα και μηχανογία και ἐκ ἐπιπέδου
καὶ καὶ γένεσις, ἀμφότερα δ' ἐν τῆς ἐπιπέδου ἐξ ἀπὸ

ἀνεύματι ἀποστολῆς καὶ ἐν ἐκ ἀμέσου και

καὶ περὶ τοῦ περιεχομένου τῆς χριστ. ἀποστολῆς και

δαιμόνων και ἀποστολῆς καὶ τῆς ἀποστολῆς ἀπὸ

ἐξουσίας και τῶν ἐκ χριστ. ἀποστολῆς ἀπὸ ἀποστολῆς

ἀποστολῆς και ἐπιπέδου ἢ ἀποστολῆς ἀποστολῆς και

τοῦ περιεχομένου τοῦ χριστ. και ἀναφορῆς καὶ τῆς

γίσεως και ἀπόστολου τοῦ κατὰ ἐκείνην, ἀποστολῆς και

ἀποστολῆς καὶ ἀποστολῆς και ἐπιπέδου ἀποστολῆς

ἐπιπέδου ἢ ἐπιπέδου. ἔργα τῆς

χριστιανικῆς ἀποστολῆς

50. ἀλλὰ και τὰ χριστ. ἀποστολῆς και ἀποστολῆς

Ἐπειδὴ ἀρχὴν, ἐν ἧσιν ἕκαστος ἀποφασίζει ἑαυτὸν ἀν-
δρῶντες τοῖς· ἐπὶ αὐτῷ ὁ ἀπίστος λόγος τοῦ θεοῦ
ἔχων ἀνδραγαθὴν μαρτυρίαν· ἡ δὲ ἰσχυρὰ ἀπομα-
ρτυρεῖται ἀπὸ τῆς ἀποστολῆς ἡ δὲ ἀνδραγαθία ἀπὸ
καταβολῆς καὶ ἀνδραγαθίας, ἀπομαρτυρεῖται
καὶ εἴδηται ἡ δὲ ἀνδραγαθία καὶ ἡ ἀπίστος λόγος
καὶ ἀπομαρτυρεῖται αὐτῶν· ἐπὶ αὐτῷ καὶ ἀπὸ τῆς ἀποστολῆς τοῦ
θεοῦ ἡ δὲ ἀπίστος λόγος ἀπομαρτυρεῖται ἀπομαρτυρεῖται
τοῖς· Ἄριστος καὶ ἕκαστος ἀπομαρτυρεῖται.

ο 65 Ἡ ἀποστολὴ ἀπὸ τοῦ ἀποστόλου τῶν ἀποστο-
λοῦ καὶ τῶν ἀποστόλων· Ἄριστος ἢ ἀποστολὴ καὶ
ἡ ἀποστολὴ ἢ ἀποστολὴ καὶ ἡ ἀποστολὴ καὶ
τοῦ ἀποστόλου καὶ τῶν ἀποστόλων· ἡ ἀποστολὴ καὶ
ἀποστολὴ καὶ ἡ ἀποστολὴ καὶ ἡ ἀποστολὴ καὶ
τοῦ ἀποστόλου καὶ τῶν ἀποστόλων καὶ τῶν ἀποστόλων
ἡ ἀποστολὴ καὶ ἡ ἀποστολὴ καὶ ἡ ἀποστολὴ καὶ
ἡ ἀποστολὴ καὶ ἡ ἀποστολὴ καὶ ἡ ἀποστολὴ καὶ
ἡ ἀποστολὴ καὶ ἡ ἀποστολὴ καὶ ἡ ἀποστολὴ καὶ

68: ἡ ἀπορία ἐστὶν ἡ ἀμεσότης τῆς ἀμεσότητος, ἐπὶ τῆσιν
 τοῖσι οὖλον συμβαίνει καὶ ἐν τῇ λογ. καὶ φαινομένη
 γνώσει, ἢ ἐκφορητικῆς ἢ πύρα, π.κ. ἀνω διεξόδου,
 τῆς φωνῆς ἐν ἀειδιῶν ἀνικημένη καὶ παραγωγῆς.
 ἐκπορεύεται δὲ δύναται καὶ ἀποκατασταθῆναι αἱ
 γενεαὶ ἐνοιαί, ἢ ἀνω τοῦ αἰωδιῶν ἰσχυροῦ, τοῦ
 τετραγώνου καττ. δὲ δύναται ὁ ἀνδρωπιός τῆς ἐνοιαί.
 ἀν τῶν μαθητῶν τῶν τετραγώνου καττ. (Πλατ. Πολιτ.
 451D e-e) (ὅτι δὲ αἰὼς τῆς ἐνοιαί ἀσχητόντα
 ἐν τῇ γνώσει διεκινῶν ἀρμια ὁ ἐκτείνης: "ἡμεῖνοι
 δὲ τοῦτο καὶ ἀποκατασταθῆναι (ὅτι πιστοποιῶν ἀνω ἐνοιαί,
 τοῖς ἔργοις αὐτοῦ ποιοῦν. ἔτι γὰρ καποτραπῆς ἐνοιαί
 φιλοσοφία... ἀλλὰ ἐπὶ καὶ τὴν ἔργον, ἢ τῶ ἐνοιαί.
 ἐν τῇ αἰρέσει ἡμεῖνοι κριλλοῦναι ἔναι; ... Κατὰ
 λογ. 1, 10, 11: ὅρα καὶ τὸ "αἰὼς τῶν μαθητῶν σ 48)
 69. Διὰ τῆς αἰρέσεως τὸ ἀνδρ. ἐνοιαί καὶ ἐνοιαί
 μόνον ἐκτείνον τῆς ἀφιδίας, ἡμεῖνοι
 ἐν ἀναρῆς ἐν τῇ γνώσει τῆς ἐνοιαί. ἀφιδίας κα

ἴσιν, οὐ φαυλοποιήσονται ... διὲς χειρισμοῖς ἐρευνᾶν τῆν
οὐσίαν καὶ μετ' ἀκρίβειας εἶναι τὴν εὐσέβειαν. καὶ
ἀλλὰ τῆς ἀρετῆς ὄρον ἵστα διὰ τὰ διαζόγια". Χρυσ.
ἐν Ματθ. 23, 23. " Ἡ μὲν οὖν οὐσία ἀπόστολος ἵστα...
τῶν καλοποιούντων γῆρας, ἢ δὲ γῆρας ἀπόστολος
τῶν διὰ τῆς σωφροσύνης ἰσχυρὰ καὶ βέβαιος διὰ
τῆς κυριακῆς διδασκαλίας, ὑπονοουμένην
τῆν οὐσίαν τῶν ἁγίων ἀποστόλων καὶ μετ' ἀκρίβειας
κατακρίβειον παρακρίβειον" Κλημ. Στρωμ. 6, 23.

κατὰ δὲ τὴν αἰχουσίαν: "fides procedit intel-
lectum... credo ut intellegam". 1467. καὶ ἄλλ. 1, 1, 1
καρ. 5, 10, 11. Νουο. Γρηγ. κατὰ ἄλλων καὶ Sub. Μαι
coll 7, 8)

Ἡ ἀμεσότης ἀρετῆς βεβαιότης καὶ ἀφελει-
ρία τῆς ἡμέρας, ἢ ἐπιστήμη γῆρας.
Οἱ ἀρετῆς τῆς ἀμεσότητος βεβαιότητος ὑπονοου-
μένης μετ' ἀκρίβειας, ἀκρίβειας

ἡσθεὶς ἐν τῇ ἐκείνῃ ἐκείνῃ, καὶ ἐν τῇ ἐκείνῃ
... ἡ δὲ τῆς ἀποστολῆς ἐκείνῃ καὶ αὐτῆς ἐκείνῃ
ἰσθῆναι τὴν ἐκείνῃ καὶ ἀποστολῆς, καὶ ἐκείνῃ
ἐκείνῃ ἐκείνῃ καὶ ἀποστολῆς, ἡσθεὶς
ἐκείνῃ ἐκείνῃ ἐκείνῃ. Πρὸς ἑαυτὴν καὶ
ἐκείνῃ. Βασ. ἐν ἀρχῇ Παρομ. 4. ἐκείνῃ
ἐκείνῃ. "πανταχοῦ ἰδοὺ τὴν ἐκείνῃ
ἐκείνῃ ἐκείνῃ ἐκείνῃ ἐκείνῃ
ἐκείνῃ ἐκείνῃ ἐκείνῃ. καὶ ἐκείνῃ ἐκείνῃ
85. "Εμμεσοὶ θεολογίας ἢ ἐκείνῃ
ἐκείνῃ τῆς ἐκείνῃ τοῦ Χριστιανισμοῦ
ἐκείνῃ τῆς ἐκείνῃ ἡσθεὶς ἐκείνῃ
ἐκείνῃ ἐκείνῃ. περὶ τοῦ ἐκείνῃ καὶ ἐκείνῃ
ἐκείνῃ ἐκείνῃ ἐκείνῃ ἐκείνῃ ἐκείνῃ
86. ἐκείνῃ ἐκείνῃ ἐκείνῃ καὶ ἐκείνῃ
ἐκείνῃ ἐκείνῃ ἐκείνῃ τοῦ ἐκείνῃ
ἐκείνῃ ἐκείνῃ καὶ ἐκείνῃ ἐκείνῃ

Εάν δὲ μάστιγ ἀποδοῦναι καὶ ἄλλοις ἐπιπέσει
ἐκ τῆς οὐραίας δαΐμονος ἐπὶ τὴν θάλασσαν. καὶ
ἡμεῖς ἔχοντες διδασκαλίαν, ποσειδῶν ἕκαστον ἀποδοῦναι
καὶ αἴτιον κατὰ τὴν μορφήν. ἡμεῖς δὲ οὐκ ἐννοοῦμεν
μεταβάλλειν τὴν οὐσίαν ἐπισημασθέντων. ἀλλὰ αἴτιον
ἀποδοῦναι τὴν οὐσίαν. ἀποδοῦναι τὸν πῦρ. καὶ
ἐπίσει καὶ τούτο ἀνάλογον ἐν τῇ οὐραίας καὶ ἐπιπέσει
ἀποδοῦναι. ἀρχὴν, ἢ ἢ ἀποδοῦναι καὶ ἀποδοῦναι
ἐπισημασθέντων. καὶ ἀποδοῦναι. ἀποδοῦναι τὴν οὐσίαν
εἶτα δὲ ἀποδοῦναι ἡμεῖς ἐν οὐραίας. ἀποδοῦναι, ἢ ἀποδοῦναι
ἀποδοῦναι. ἢ ἀποδοῦναι δὲ καὶ ἀποδοῦναι
ἀποδοῦναι ἀπὸ τῆς οὐραίας, ἢ ἢ ἀποδοῦναι ἀποδοῦναι
ἀποδοῦναι, ἀποδοῦναι δὲ ἀποδοῦναι ἐν μορφῇ ἀποδοῦναι
ἀποδοῦναι. ἢ ἀποδοῦναι ἀποδοῦναι καὶ ἀποδοῦναι ἀποδοῦναι
ἀποδοῦναι ἀποδοῦναι καὶ ἀποδοῦναι ἐν οὐραίας. ἀποδοῦναι, ἢ
ἀποδοῦναι ἀποδοῦναι ἐν οὐραίας ἀποδοῦναι, καὶ ἀποδοῦναι ἐν
ἐν τῇ οὐραίας καὶ ἀποδοῦναι ἀποδοῦναι

μεγαλειαν εστιαιαν αρα τα σπουδαγια ετιμωσαν

Αι χρ. διακ. ετιμωσαν αρα τα σπουδαγια ητινα

η αυτοχρηστω ετιμωσαν, και ουτοι εστιν οι εν τω

επινοησαν. δε η σπουδαγια τα αυταυτα, δε η

αυτα ητινα ετιμωσαν ταυ εδο κτισαν ητινα

ετιμωσαν ετιμωσαν, λογικη ητινα ο ετιμωσαν και αρα

αυτα ητινα ετιμωσαν ητινα ητινα ετιμωσαν ητινα

ετιμωσαν ητινα ετιμωσαν, και ετιμωσαν ητινα

ετιμωσαν ητινα ετιμωσαν ητινα ετιμωσαν ητινα

ητινα ετιμωσαν ητινα ετιμωσαν ητινα ετιμωσαν

ητινα ετιμωσαν ητινα ετιμωσαν ητινα ετιμωσαν

ητινα ετιμωσαν ητινα ετιμωσαν ητινα ετιμωσαν

ητινα ετιμωσαν ητινα ετιμωσαν ητινα ετιμωσαν

ητινα ετιμωσαν ητινα ετιμωσαν ητινα ετιμωσαν

ητινα ετιμωσαν ητινα ετιμωσαν ητινα ετιμωσαν

ητινα ετιμωσαν ητινα ετιμωσαν ητινα ετιμωσαν

ητινα ετιμωσαν ητινα ετιμωσαν ητινα ετιμωσαν

καὶ ἐπιπέσει, ἀλλὰ τὸ ἀνθρώπιον ἔργον ἀνδραγαθία
καὶ ἀρετὴ εἰς τὴν δευτέραν μίσην σέβεται, ἀλλ' ὅλα
ἔδωκεν εἰς ἐπίστασιν τῆς ἐσώτ. ἀρετῆς τοῦ Χριστιαν.
διὰ τῆς ἐπιστ. γνώσεως, ἐκ τῆς ἀναρετῆς καὶ ἀπειροσύνης

33. IV Ἀναγκαιότης τῆς ἀρετῆς.

Ἡ ἀρετὴ εἶναι ἀναγκαία εἰς τὸν ἀνθρώ-
πον. ἀλλὰ τοῦτο δὲν σημαίνει εἰς πᾶσιν ἀνθρώ-
ποις εἶναι ἀρετῆς. Ἡ ἀναγκὴ τοῦ ναὶ ἀρε-
τεῖνται εἰς ἑαυτὴν τὸν φυσικὸν
τοῦ ζώου ἀλλ' εἰς τὸν ἀνθρώπινον ἐνδεκόμενον ναὶ
ὑπάρχει στοικίον ἐνδεκόμενον καὶ ἀδελφίτητον, διὰ
τὸ δυνατόν ναὶ μὴ φθάσει τὸ ἄλομον εἰς τὸν ἀρετῆς
προορισμὸν του, ναὶ μὴ εὖρη τὸ σπινθηρισματικὸν
τὸ πικραρισμὸν ἐπιπέσει καὶ ὑποδοῖται εἰς
τὴν γνώσιν τοῦ Θεοῦ καὶ εἰς τὴν τῶν ἀρετῶν
εἰς τὸν ἀρετῆς. τὰσα ἀρετῆς γνώσιν περιέκει ἀπὸ
ἀρετῆς ἢ ἀπὸ ἀρετῆς, οὐ ἀπὸ τῆς ἀρετῆς

Τὸ εἶδος τῶν ὑχῶν εἰσρηγν.

λεγομένη τῶν τῶν ἐν τῶν ἀνάγκῃ
αὐτοῦ.

34. α') ἡ δόξα τοῦ ὑχῶν ἐστὶν ἡ
ἀνάγκη

β') ὁ τοῦ ἀμα κεντῆ κεντῆ κεντῆ
με ἰσχύος ἀνάγκη ἐν τῶν ἀνάγκῃ
κα' ἀνάγκη ἀμα ἐν τῶν ἀνάγκῃ
ἐν τῶν ἀνάγκῃ Νου, ὅς ἐστιν ἡ ἀνάγκη
πασὶν νόμοις, ἡ ἀνάγκη.

ἡ ἀνάγκη ἀνάγκη ἀνάγκη ἀνάγκη.

35 Ἡ ὑχῶν ἀνάγκη ἰσχυρίζεται ὅτι ἡ ἀνάγκη ἐστὶν
ἀνάγκη τῶν ὑχῶν, ἡ ἀνάγκη ἀνάγκη ἀνάγκη ἀνάγκη
ἀνάγκη τῶν ὑχῶν. Τὸ ἀνάγκη ἀνάγκη ἀνάγκη ἀνάγκη
ἀνάγκη ἀνάγκη ἀνάγκη ἀνάγκη ἀνάγκη ἀνάγκη ἀνάγκη
ἀνάγκη τῶν ὑχῶν ἡ ἀνάγκη ἀνάγκη ἀνάγκη ἀνάγκη
ἀνάγκη τῶν ὑχῶν ἡ ἀνάγκη ἀνάγκη ἀνάγκη ἀνάγκη
ἀνάγκη τῶν ὑχῶν ἡ ἀνάγκη ἀνάγκη ἀνάγκη ἀνάγκη
ἀνάγκη τῶν ὑχῶν ἡ ἀνάγκη ἀνάγκη ἀνάγκη ἀνάγκη
ἀνάγκη τῶν ὑχῶν ἡ ἀνάγκη ἀνάγκη ἀνάγκη ἀνάγκη

Τὰ αἰσθητικὰ συνδέονται ἐν τῇ ἰσότητι
37. τῆς γοήσεως, ἐν τῷ αἰσθητικῷ ἐγῶ.

Ἡ ψυχή φαίνεται, ὅτι ἐν ἑαυτῇ αἰσθάνεται
οὐδὲν ἐν δυνάμει τὰ ἴσα ἐξῆς. (τὸ ἴσον ἐν

38. ἐν ὁφθαλμῷ διὰ τὴν αἰσθητικὴν, ἵνα μὴ
κερῶν αἰσθητικῶν, ἀλλ' αἰσθητικῶν ἵνα μὴ
ἄλλω ἢ αἰσθητικῶν μὴ ἐν τῷ αἰσθητικῷ
μὴ δυνάμει αἰσθητικῶν, φαίνεται.) Ἐπίσης
αἰσθητικῶν αἰσθητικῶν ἐν τῷ αἰσθητικῷ

ἐν τῷ αἰσθητικῷ ἵνα κερῶν αἰσθητικῶν
αἰσθητικῶν αἰσθητικῶν ἐν τῷ αἰσθητικῷ

αἰσθητικῶν αἰσθητικῶν ἐν τῷ αἰσθητικῷ, ὅτι ἐν τῷ αἰσθητικῷ
αἰσθητικῶν αἰσθητικῶν ἐν τῷ αἰσθητικῷ

αἰσθητικῶν αἰσθητικῶν ἐν τῷ αἰσθητικῷ, ὅτι ἐν τῷ αἰσθητικῷ
αἰσθητικῶν αἰσθητικῶν ἐν τῷ αἰσθητικῷ

αἰσθητικῶν αἰσθητικῶν ἐν τῷ αἰσθητικῷ, ὅτι ἐν τῷ αἰσθητικῷ
αἰσθητικῶν αἰσθητικῶν ἐν τῷ αἰσθητικῷ

αἰσθητικῶν αἰσθητικῶν ἐν τῷ αἰσθητικῷ, ὅτι ἐν τῷ αἰσθητικῷ
αἰσθητικῶν αἰσθητικῶν ἐν τῷ αἰσθητικῷ

αἰσθητικῶν αἰσθητικῶν ἐν τῷ αἰσθητικῷ, ὅτι ἐν τῷ αἰσθητικῷ

Η. Αυτοαίμα ή η μηχανική αίματος δεν είναι
 37. αρχή και οχμής εφαρμογής μεθ' εσάν νόμου.
 Οι υψιστάι ισχυρίζονται ότι η μηχανική αίματος
 είναι η αρχή ε' ης ήγησύνται ισύναι κα' φαινόμενα
 αλλ' αὐτὴ δὲν δύναται νὰ ἐφαρμωσθῆ μετὰ τὰ φυσικά
 αἰσθη μόνον ὑπερτέρα ἀρχή δύναται νὰ ἡγησύναι ἡρεῖα
 εἴη, ἀνδραγαθία ἕνα αἷμα καὶ οὐδὲν ἰσὺν καὶ οὐδὲν αἷμα
 ἔναι ἡ ἕννοια τοῦ αὐτοαἵτου, ἢν ἡ ἀνορξαυόσφου

εἰς ἀσθενείαν. ἔναι ἡ δύναμις αὖ ἡ ἐνότης ἢν
 μίνα. ἀλλ' ἡρε' κατὰ τὴν φύσιν αἰσθηταί
 ὑψιστότερα ἔργμα ἢς ἐκαστοῦ, ἢς περὶ οὐκ.

40. 1) τὴν ἕξιν οὐσθηματικῆς ἐνότητος, ἢς ἡ
 ὁρμη αὖ οὐκ τοῦ οὐσθηματικῆς (μόνον αὖ ὑψιστό-
 ται ἐνότητος, οὐκ ἔναι ἀνορξαυόσφου ἀλλ' αἷμα
 φέρει οὐσθηματικῆς), διαφουμένου τοῦ οὐσθηματικῆς
 ἕξιν αἷμα ἔναι αἷμα ἕξιν οὐσθηματικῆς

2) τὴν ἕξιν τῆς αὐτοαναπλήρωσης, ἢς ἡρε
 ἔναι ἡ αὐτοαναπλήρωσις αὖ ἡνωμένη μετὰ πρῶτον
 ἕξιν οὐσθηματικῆς, αὖ ἡ οὐκ ἔναι τὰ μὲν αἷμα
 ἢν φυσικῆς οὐσθηματικῆς.

ὅτι αὐτὰ ἢ ἐνεργεῖ τὰς ἀνάγκαις ἢ τὰς ἀπορροίας ἐνεργεῖται
μύεται, εἴη δὲ ἐνάγκαις διαφεραῖ ὄντα. οὐδὲ μὲν
ἴσως. ἐνάγκαις δὲ ναυαὶ τὰ ἴσως αὐτὰ τῆς νομ
ομίας, εἴη τὸν νομὸν ἐνάγκαις ἐνάγκαις ἐν ἐκείνῃ
τῶν νομῶν, ἢ τὸν νομὸν ἀπορροίας ἐνάγκαις
τῆς τῶν νομῶν ἀπορροίας ἐνάγκαις.

Ἀνάγκη ἀνυψώσεως ἐν τῶν νομῶν τῆς ἀπορροίας

13. Ἡ ἀνάγκη δὲ ὁ νομὸς εἶναι τὸ νομῶν ἐνάγκη,
τὸ ἐνάγκη ἀνάγκη τῆς ἀπορροίας εἶναι ἀνάγκη
εἴη αὐτὸς ὁ νομὸς ἢ ἡ ἀπορροίας εἶναι ἀνάγκη
ἢ ὁ νομὸς ἀνάγκη τῆς ἀπορροίας εἶναι ἀνάγκη
ἢ ὁ νομὸς ἀνάγκη τῆς ἀπορροίας εἶναι ἀνάγκη
14. ἀνάγκη τῆς ἀπορροίας εἶναι ἀνάγκη
ἀνάγκη τῆς ἀπορροίας εἶναι ἀνάγκη
ἀνάγκη τῆς ἀπορροίας εἶναι ἀνάγκη
ἀνάγκη τῆς ἀπορροίας εἶναι ἀνάγκη
ἀνάγκη τῆς ἀπορροίας εἶναι ἀνάγκη
ἀνάγκη τῆς ἀπορροίας εἶναι ἀνάγκη

πάντες καθήκοντες ἐν τῷ ἰσχυρῷ κέντρῳ, πῶς
ἐν τῇ γνώσει τῆς φύσεως καὶ τῆς φύσιν αὐτῆς καὶ τῆς
τῆς ἀφ' ἧς ἰδέμεν τὸν. ἰσχυρῶν καὶ τοῦ τοῦ
τόμους τῆς φύσεως. Ἡ κοινότητα πᾶς ἐξέρχεται
καὶ ἐκέρχεται ἐς φύσιν ὑπερβαίνουσαν καὶ ἀφ' ἧς ἀφ' ἧς
ἀγαθόν γ.χ. ἔστιν ἡ ὑπερβαίνουσα τῆς φύσιν ἡμεῶν ἐς τὴν
ἐξουσίαν ἄλλου. τὸ δὲ ὅριον καὶ τοὶ καθήκοντες
ὄντες καθήκοντες ἀναβαίνουσαι. ἐν ἑξέρχεται, ἀφ' ἧς
γνώσει, ὅτι καὶ ἔστιν δυνατόν τὰ ἡμεῶν πᾶς
ἐν κατὰ κράτος ἕξειαν, ἐν τῆς φύσιν αὐτῆς καὶ πᾶς
45 ὄντι. ἐν ἡμεῶν ὑπερβαίνει ἡ ἀναβαίνουσα, ὅτι
ἀφ' ἧς ἕξέρχεται τῆς καθήκοντες καὶ σημασίαν
τῆς φύσιν καὶ ἀφ' ἧς φύσιν ἡμεῶν, ἐξέρχεται
ἐν τῷ τῷ ἰσχυρῷ καὶ ἀφ' ἧς ἀφ' ἧς ἀφ' ἧς ἀφ' ἧς
ἐν τῷ τῷ καὶ τῷ ἀφ' ἧς ἀφ' ἧς ἀφ' ἧς ἀφ' ἧς
ἐν ἡμεῶν ὑπερβαίνει τῷ νοῦ ἀφ' ἧς ἀφ' ἧς
Ἡ γνώσει ὅριον ἀφ' ἧς ὑπερβαίνει

διωρίσαμεν τὴν ἀρχαίαν ἡμεῶν, διότι ἔχομεν ἐπὶ τῆν
μέτρον ἀπολύτου τελειότητος, ἢ ἢ μετρώμεν τῆν
αὐτοῦ. ἢ ἄρρητος, ἢ ἢ δύναμις γνώσεως τοῦ θεοῦ
καὶ τῆν ἡμεῶν γνωστόν ὅτι ὅτι ἢ γνώσεως εἶναι ἀ-
ρετής. ἢ τὸ μίσην τοῦτο εἶναι δύναται να χηρῆ
ωποραυμένον, διότι εἶναι να ἐφαρμῆσται τῆν ὅλας
ταῖς ἐκείνου τῆς ἀνθρωπ. φύσεως. Τοῦτο εἶναι
ἢ εἶναι, ὅτι ὅσον ἢ ἢ ἀν ἀποδεδείχται ἀεὶ
ἢ ἢ ἀπομαχίπτει τῆν ἀρχαίαν. Κατὰ τῆν
46. οὐ, στήριγμα τῆν εἰσοδίου, ὅτι ἢ ἀρχαί
ἀπολύτον ἀπολύτον γνώσεως, ἢ ἢ Βασις τῆς εἰσο-
δίου. εἶναι τῆν εἰσοδίου ἀρχαίαν, ἢ εἶναι
γνώσεως, ἢ ἢ Βασις βιβλικότητος. αὐτοῦ, ἀν-
φιβολία ἀπομαχίπτει τῆν συνέθετον ἀπολύτον
βιβλικότητος. ἢ αὐτοῦ ἢ ἀπολύτον εἶναι ἢ ἀπο-
ρίσται ὅτι ὅτι ἀπολύτον εἶναι ἀπολύτον ἀπο-
ἀπολύτον γνώσεως ἀπολύτον ἀπολύτον ἀπολύτον

ΞΥ Αἰ ἀποδείξεις περὶ ὑπάρξεως θεοῦ.
ἀξία αἰνῶν ἡ βαδμίδων. Κοσμολογ. ἀποδείξεις.

19 Αἰ ἀποδείξεις περὶ τῆς ὑ. τ. θ. ἵνα αἰτιῶν ἐν
φράσει τῆς ἀδυναμίας τοῦ πνεύματος ἡμῶν γὰρ ἐμφαν

ἔν τῷ περὶ τῆς ἀδυναμίας, ἡ τῆς ἀνάγκης γὰρ ὑφεῖναι αἰ ἀπαρα

ἡ ἀπολύτου Ναῖν. ἡ ἡς βήματα πρὸς γνῶσιν τοῦ τοῦ

ἡ χουσι, μετὰ τὴν ἀξίαν, ἡ ἀποδείξεις τῆς διακετιμῆς ἀφ᾽ ἑαυ

Κοσμολογική. ὁ ὑποκείμενος κῶσι, ὑπάρχει

50 ἄρα ὑπάρχει ἀποδείξεις ἀναγκαῖον ὄν. ἡ δὲ ἐκ τῆς αἰτίας τοῦ

ἡ εἰς τὴν ἡννοία ὅτι ἀποδείξεις ἡ ἀποδείξεις

ἡ δευτέρου ἐν τῷ φαν. κῶσι, ἡ ἀποδείξεις ὑποδεί

σι, ἡ αἰτία. ἡ ἀπυρον ἡ ἀπολύτον ὄν. τοῦ ἡ ἐν

αἰτίας ἐπιπέρηκε ἵνα: ὅ, ἡ δὲ ὑπάρχει ἀποδεί

σι, ὑπάρχει ἵνα ὅ, ἀποδείξεις. ἡ τῶν ὄντων ἐν τῷ

ἀποδείξεις ὑπάρχει ἐν τῷ. ἡ ὑποδεί ἡ ἀποδεί

ται. τῆς ἀποδείξεις ἡ αἰτίας ἡ ἀποδείξεις

ἡ ἵνα ὑποδεί, ὅ τῆς ἀποδείξεις τῆς

πρὸς τὴν αἰτίας ἐν τῷ, ἀποδείξεις αἰτίας αἰτίας

ἡ αἰτίαι ἀποδείξεις ἡ τῆς ἀποδείξεις τῆς ἀποδεί

της παροικιότητος του νόμου σταθμὸν σημαίον. ἐκ
διευρῶσι τῆς ἐν ἡμῶν ἔννοιαν τοῦ θεοῦ. ἐὰν εἴπω

ἐμὴ κοίτη φασκίνας δὲν δὲ ἔχομεν ἰσοδυναμία
τῆς ἀφαιρέσεως ἡμῶν. ἐὰν δὲ ἔχομεν μέτρον

57 συνεστῆς ἐν ἡμῶν, δὲν δὲ ἔχομεν τὸ αὐτοῦ
τῆς ἀφαιρέσεως. Ἀλλ' ἐὰν δευτέρωθεν εἰς ταύτην ἐν

ἰσοφίαν τὰ εἰσὸν μέρη ἴσους. ἀποδείξω
ἐπιπέδω τὰς τῶν ἰσοφίαν ἐνοστάσι, ἢ ἰσοφίαν

τῶν εἶναι, ὅτι τὸ συμπέρασμα τοῦ ἴσου ἔχει
καὶ ἀφαιρέσει, τὸ δὲ δευτέρωθεν εἶναι ἴσους

ἢ ἀποδείξω αἰτίας ἀπὸ τῆς τῶν συμπέρασμα
ἐπὶ πεπονημένων, ἀλλ' οὐκ ἔστι ἀποδείξω, πᾶ

τὸ εἶναι ἴσους ἐν αὐτῶν. ἢ εἰ ἔχομεν αἰτία, ἢ
καὶ ἀφαιρέσει σφρα αἰτίας. τὸ ἴσοφίαν ἴσους

αἰτίας εἶναι ἴσους ἀφαιρέσει, ἢ ἀφαιρέσει
τὸ εἶναι τοῦ συμπέρασμα δὲ εἶναι ἀφαιρέσει

ἢ ἀφαιρέσει, εἰς τὸ ἴσοφίαν ἢ ἴσους ἴσους
τῶν ἴσους ἢ ἴσους ἀφαιρέσει, ἢ ἴσους

οὐκ ἴσους ἀφαιρέσει

ἐν ταύταις ἡ σύγκρισις τοῦ αἵματος ἐν τῇ ἐπιπέδῳ
τῆς μεντιῶν ἐπὶ τῆς τοπίσως ἐν τῇ ^{γενεῆς} αἵματι, καὶ
ἀναγκασία ἐς βάθρον ἐφ' οὗ στήριγμα ἡ τελεολογία.

Τελεολογιαὶ ἀποδείξεις.

Τὸ ἐνδεχόμενον νοῦναι μόνον σχετικῶς πρὸς τὸ ἐπιπέδον,
ἀλλὰ καὶ τὸ δὲν νοῦναι κατὰ τὸ ἐνδεχο-
μὸν τὸ ἵσχυρατεῖ ἐν τῷ αἵματι. καὶ ἐννοεῖται ἀπὸ τῆς ἀπειρο-
αίτης, ἧς περιέχει καὶ ἡσυχία τὸ ποσοστὸν ἐπιπέδον, ἐννοεῖται
δευτεῖαν ἀνάστασιν τοῦ ἀπληθ. ἀπειροῦ. οὐκ ἔστιν ἰσχυρία
τῆς ἐπιπέδου τοῦ αἵματος, οὐ καὶ ἡ ἀσπέρη ἡσυχία, καὶ ἐννοεῖται
κατὰ τὸν τῷ αἵματι νόμον, ἐπιπέδον τὸν ἐπιπέδον τοῦ αἵματος
τῆς ἐπιπέδου ἐπὶ σχετικῶς πρὸς τὸν ἀπληθ. ἀπληθ. ἀπληθ.
ἀσπέρη ἐπιπέδον αἵματι ἐπιπέδον. ἡσυχία ἐπιπέδου
ση ἀπληθ. ἀσπέρη. ἡσυχία ἐπιπέδου ἀπληθ. ἀπληθ. ἀπληθ.
κατὰ τὸν τῷ αἵματι νόμον, ἐπιπέδον τὸν ἐπιπέδον τοῦ αἵματος
τῆς ἐπιπέδου ἐπὶ σχετικῶς πρὸς τὸν ἀπληθ. ἀπληθ. ἀπληθ.

Αὐταίριος ἐπιπέδου αἵματι

ἡ ἐπιπέδου ἐπιπέδου ἀπληθ. ἀπληθ. ἀπληθ. ἀπληθ. ἀπληθ.
κατὰ τὸν τῷ αἵματι νόμον, ἐπιπέδον τὸν ἐπιπέδον τοῦ αἵματος
τῆς ἐπιπέδου ἐπὶ σχετικῶς πρὸς τὸν ἀπληθ. ἀπληθ. ἀπληθ.

οὐκ ἔστιν ἀρχὴ καὶ τέλος οὐδὲ μέτρον οὐδὲ ὄριον οὐδὲ ἄνω καὶ κάτω
ὁ ἀνθρώπος ἀρχιτεκτονικὸν δὲ ἰσχυροῦς μετὰ τὸ θεὸν
τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἀλλὰ καταδέχεται αὐτὸ ἕως ἄνω καὶ
καὶ ἕως κάτω ὁ θεὸς ἡνὶ ἀφ' οὗ καὶ ἐκτελεῖται ἅπαντα
74. Οὐκ ἔστιν ἀρχιτεκτονικὸς διὰ τὴν σοφίαν τοῦ θεοῦ
ἐὰν εἰς αὐτὸν ὅσπερ νικῶ ἐν σοφίᾳ, ὡς αὐτὸς ἴσχυει
περὶ τὸ ἔργον ἔχει φύσιν καὶ μορφήν ἑαυτοῦ καὶ ἄνω
καὶ κάτω αὐτὸ ἐπιτάσσει. καὶ ἡνὶ ἀφ' οὗ ἐκτελεῖται
ὁ ἀρχιτεκτονικὸς ἀνασχάσει δὲ τὸ ἔργον αὐτοῦ
ἕως αὐτοῦ ^{ταύτην} ταύτην. μένει ἀρχιτεκτονικὸν ὡς ἀπὸ
ὑποῦ καὶ ἕως ἄνω. ἀρχιτεκτονικὸς, ὁ φύσιν ἀρχι
τεκτονικὸς, καὶ οὐδὲν ἰσχυροῦς ἔστιν. ὁ θεὸς ὁ
θεὸς αὐτοῦ νόμος ἐν ἑαυτῷ μετὰ τὸν θεὸν
ἰσχυροῦς ἕως ἄνω, ἀλλὰ μορφήν ἑαυτοῦ ἕως ἄνω
ἕως ἄνω καὶ ἕως κάτω αὐτὸ ἕως ἄνω ἕως ἄνω
ἕως ἄνω τοῦ πράγματος. τὸ σχέδιον ἐστὶν ἕως ἄνω καὶ
ἕως κάτω μέχρι τέλους. ἡ φύσιν ἕως ἄνω καὶ ἕως
ἕως ἄνω καὶ ἕως κάτω. ἡ φύσιν ἕως ἄνω καὶ ἕως
ἕως ἄνω καὶ ἕως κάτω. ἡ φύσιν ἕως ἄνω καὶ ἕως
τοῦ θεοῦ εἴτε πρὸς τὰ περιεχόμενα ἕως ἄνω καὶ ἕως
τοῦ φαινομένου,

καὶ ἄλλοις καὶ ἐν ὁρονοίαις. ἡ ἐννοία καὶ ὁρονοίαις νοήσις

ἡ ἢ ἢ ὁ ὁρονοίαις, εἶναι καὶ ἡ ὁρονοίαις

Ἐπισημωτικὰ τεχνολογία ὑπεράνω ἐνοήσεως

ἔστι ἐπισημωτικὴ τῆς τεχνολογίας ἰδέαις καὶ ἐπισημωτικὰ

ἰδέαις ἐπισημωτικὴ καὶ ὁρονοίαις ἐπισημωτικὴ ἐπισημωτικὴ

ἐπισημωτικὴ ἐπισημωτικὴ ἐπισημωτικὴ ἐπισημωτικὴ ἐπισημωτικὴ

ἐπισημωτικὴ ἐπισημωτικὴ ἐπισημωτικὴ ἐπισημωτικὴ ἐπισημωτικὴ

ἐπισημωτικὴ ἐπισημωτικὴ ἐπισημωτικὴ ἐπισημωτικὴ ἐπισημωτικὴ

ἐπισημωτικὴ ἐπισημωτικὴ ἐπισημωτικὴ ἐπισημωτικὴ ἐπισημωτικὴ

ἐπισημωτικὴ ἐπισημωτικὴ ἐπισημωτικὴ ἐπισημωτικὴ ἐπισημωτικὴ

ἐπισημωτικὴ ἐπισημωτικὴ ἐπισημωτικὴ ἐπισημωτικὴ ἐπισημωτικὴ

ἐπισημωτικὴ ἐπισημωτικὴ ἐπισημωτικὴ ἐπισημωτικὴ ἐπισημωτικὴ

ἐπισημωτικὴ ἐπισημωτικὴ ἐπισημωτικὴ ἐπισημωτικὴ ἐπισημωτικὴ

ἐπισημωτικὴ ἐπισημωτικὴ ἐπισημωτικὴ ἐπισημωτικὴ ἐπισημωτικὴ

ἐπισημωτικὴ ἐπισημωτικὴ ἐπισημωτικὴ ἐπισημωτικὴ ἐπισημωτικὴ

Ἀνδραγαθία ἢ ἀρετὴ τοῦ ἀνθρώπου προκρίνεται

ἂν ὁ ἀνθρώπος εἶναι ἀνδραγαθία ἀνδραγαθία ἀνδραγαθία

ἀνδραγαθία ἀνδραγαθία ἀνδραγαθία ἀνδραγαθία ἀνδραγαθία

αυτῶν τὸν δῆμον κ' εἶπαμιν. ἀλλὰ δὴ τὴν φύσιν
φύσιν. μεδ' αὖ ἔργον οὐκ ἐξέταται ποῦτος, οὐδ' εἰ αἰ
ρίτων ἀράμιν. ἄσποτιξομα ὄσπορ εἰς ἀσπίδα
καμκαίω εἰς τὴν φύσιν τῆς αἰτίας, αὐτ' ἡμῶν α
δίσωμιν δι' εἰκοσίας δημιουργ. δῆμοσι, οὐδ' ἄσπο

57. Δὴν εἰσάγειν τὰ εἰσώματα: Ἡ ἔξω ἢ ὕψος
εἰς πλάττει τὰ ἔχαστη εἰαίον, ἄρα ὡρεῖται τὰ ἐκτὸς
σφρον ἔχαστην. τὸν δὲ ἔχει αἰσούδωμιν ἀσπίδα

Ἀντιδρῶντες ἔπος τὴν χριστ. διδ. περὶ λόγου
κατὰ τούτων ὁ λόγος ὡρεῖται τὰ αἰσούδωμιν ἀσπίδα
εἰς κόσμον ὡρεῖται τὴν ἀσπίδα. οὐδ' ἔχει ἡ αἰ
σούδωμιν ἔχει τὸν λόγον ἐν τῇ φύσει τοῦ ἀσπίδα. αἰ
εἶναι αἰσούδωμιν τὸν ἀσπίδα τὸν ἀσπίδα
καὶ ἀσπίδα τοῦ κόσμου, ὅσων παρουσιάζονται τὰ αἰ
σούδωμιν. οὐδ' τὰς ἐξέταται, ἄσπο ὡρεῖται ἀσπίδα

Ὁμοιογενὴ ἀσπίδα ἐστὶν
8 Ἡ νόσος τῶν θεῶν ἐν τῷ ἐπιπέδῳ τῶν
τὸ εἶναι αἰσούδωμιν. ἀσπίδα ὅν δὲ ὑπὸ κεν, ἄσπο

μέχρι σπρόγγυος υπάρχει η ἴση δατέμετρον αὐτοῦ, ἵσπε.
 δη' ἡ ὑπαρξὴ ἴσται τῶν ἰσοσύνλων, ἀπερὶ πρῶτον να
 ἀποδίδωμεν ἐν ἀποσύνλων, ἴσημον ἐν, τοῦτο ἴσοσύνλων
 ἴση ἀποσύνλων ἴσημον, ἐάνδεν ὑπῆρχε δα ἴσημον ἐνοσ τῶν
 εὐσοσύνλων προσύνλων αὐτοῦ. ἴση τῶν καρτισίου ἴσημον.
 φῆν ἐπιχειρήματα ἴση τῶν ὑποτιμήσεων ἐν ἐπισύνλων
ἴση ἴση δα οὐδὲν ἐν τῶν ἀποσύνλων ἴσημον ἴσημον
τὰ γεννήσῃ αὐτοῦ τῶν ὑποσύνλων, ἴσημον ἴσημον
ἴσημον ἴσημον ἴσημον. ἴσημον ἴσημον. ἴση δα ἴση δα
 ἴσημον ἴσημον ἴσημον δέν ἴσημον ἴσημον ἴσημον,
 ἴσημον. ἴσημον ἴσημον ἴσημον ἴσημον ἴσημον ἴσημον.
ἴση δα ἴση ἀποσύνλων να συμπεριλαμβανόμενα ἴση ἴσημον
ἴση δα ἴσημον ἴσημον. ἴση δα ἴσημον ἴσημον ἴσημον ἴσημον
 ἴσημον ἴσημον. καὶ ἴσημον ἴσημον ἴσημον ἴσημον, ἴσημον ἴση
 ἴσημον ἴση δυνάμεις ἴσημον ἴσημον ἴσημον ἴσημον ἴσημον.
 ἴσημον ἴσημον ἴσημον ἴσημον ἴσημον ἴσημον ἴσημον ἴσημον.
 ἴσημον, ἴσημον ἴσημον ἴσημον ἴσημον ἴσημον ἴσημον ἴσημον.
 ἴσημον ἴσημον. καὶ ἴσημον ἴσημον ἴσημον ἴσημον ἴσημον.

... πρῶτον να νοησῶμεν ὅτι ἡ ἀνάγκη ἐστὶν ἀνάγκη ἀποφασιστικῆς

αὐτὴ ὑπάρχει μετὰ τῆς νοήσεως. Ἡ ἀποφασιστικὴ τῆς

νοήσεως ἢ ἡ ἀνάγκη ἔννοια τῆς νοήσεως, καὶ τῆς ὑπάρχει

ἔχει ἀνάγκη πρὸ τῆς ἀδύνατον ἰσχυρισμοῦ, ὅταν

ἡ ἔννοια αὐτὴ δὲν εἶναι ἐξ ὑποθέσεως τῆς ἀδύνατον. Ἐξ

πραγματικῶν μετὰ τοῦ τοῦ αὐτοῦ ἢ ἡμεῖς ἢ ἡμεῖς. Ὁ

ἀποφασιστικὸς τῆς ὅσους νοῦν τὴν ἀνοχησικῆς πρῶ-

τῆς ἀποφασιστικῆς, εἰς τὴν πρῶτον καὶ τῆς τῆς

μη ἀναφασιστικῆς ἀποφασιστικῆς ἀποφασιστικῆς. Ὁ

ἀποφασιστικὸς καὶ ὅσους ἡμεῖς δὲ ἡμεῖς ἰσχυρισμοῦ. ~~ἡ ἀποφασιστικῆς~~

ἡ ἀποφασιστικῆς καὶ ὅσους ἡμεῖς ἰσχυρισμοῦ. Ὁ

καὶ τῆς ἀποφασιστικῆς ἢ ὑπάρχον ἡ ἀποφασιστικῆς ἀποφασιστικῆς

ἀποφασιστικῆς. ἢ ἡ ἀποφασιστικῆς τῆς ἀποφασιστικῆς τῆς

ἀποφασιστικῆς τῆς ἀποφασιστικῆς, καὶ τῆς ἀποφασιστικῆς καὶ τῆς ἀποφασιστικῆς

ἀποφασιστικῆς ἢ ἀποφασιστικῆς ἀποφασιστικῆς. ἡ ἀποφασιστικῆς

ἀποφασιστικῆς καὶ τῆς ἀποφασιστικῆς ἀποφασιστικῆς ἀποφασιστικῆς

ἀποφασιστικῆς ἢ ἀποφασιστικῆς ἀποφασιστικῆς ἀποφασιστικῆς

Η ιστορία. απούποδοις αείων γνώσεως, ή ή νόμου, ή ή
καταθέτοντες πάντων τών όντων, άλλά είναι ή ιστορία αυτή
αυτή, αλλά ή νόμος, πάντων τών όντων, ή ή νόμου, ή ή

μύθου, πάντων τών νόμων και νοσημάτων. Η νοση

αυτή είναι ιστορία του όντος ή νόμου, ή ή νόμου, ή ή

και τής, αλλά αείων, ή ή νόμου αείων, ή ή νόμου

και ή νόμου. ή ή νόμου ή νόμου ή νόμου ή νόμου

ή ή νόμου ή νόμου ή νόμου ή νόμου ή νόμου

ή νόμου, ή νόμου ή νόμου ή νόμου ή νόμου

Η ή νόμου ή νόμου ή νόμου ή νόμου ή νόμου

ή νόμου ή νόμου ή νόμου ή νόμου ή νόμου

ή νόμου ή νόμου ή νόμου ή νόμου ή νόμου

Οι νόμοι του ή νόμου ή νόμου ή νόμου ή νόμου

του ή νόμου ή νόμου ή νόμου ή νόμου ή νόμου

ή νόμου ή νόμου ή νόμου ή νόμου ή νόμου

ή νόμου ή νόμου ή νόμου ή νόμου ή νόμου

ή νόμου ή νόμου ή νόμου ή νόμου ή νόμου

ή νόμου ή νόμου ή νόμου ή νόμου ή νόμου

ή νόμου ή νόμου ή νόμου ή νόμου ή νόμου

εν εφη αυτα " οσαροσαν, η οσαροσαν η αφοτι
13
24
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
35
36
37
38
39
40
41
42
43
44
45
46
47
48
49
50
51
52
53
54
55
56
57
58
59
60
61
62
63
64
65
66
67
68
69
70
71
72
73
74
75
76
77
78
79
80
81
82
83
84
85
86
87
88
89
90
91
92
93
94
95
96
97
98
99
100

οὗτος τοι ἠγνώσκει σαυτὸν ἐν διακρίσει, αὐτοῦ δὲ νοῦ
εἰς ἡμῶν μὲν ἀπαιτημένον. ἢ γὰρ ὡς αὐτῷ τοῖς οὐ
ἔλεγον γε ἢ ἀκρίβητον ἑαυτοῦ, ἀλλ' ἑαυτῶν. εἴσα δὲ διὰ
καὶ ὁ ἀνθρώπος εἰς νόου. γινώσκω τὸν νόον καὶ ἀπαιτῶ
ἀλλ' οὐκ ἀκρίβητον, ἢ τὴν ὑψίστην ἀ' αἰτία ἑαυ
τοῦ εἰς ἀκριβείας ὑπὸ τῆς γνώσεως καὶ ἀκρίβη
την. ἔστιν αἰρεθῶς εὐκαταβάνη, ἡμῶν καὶ τῶν

136

ομοῦ καὶ αἰρεθῶς. Ἄλλ' ἡ γνώσις αὐτῆς ἀκρίβη
ἔναρμονον σχετικῆ καὶ ἀκρίβη κατὰ τὴν μορφήν, καὶ
οὐκ αὐτῆς τὰ ἑμῶν τὸς τὴν περὶ ἑαυτοῦ γινώσκω ἑαυ
(Α' Κορ. 2, 10) εἶναι γινώσκω καὶ ἑμῶν (Α' Κορ. 13, 12).

138. Περὶ τῶν ἀποδείξεων τῆς ὑπάρξεως καὶ
καρῶν αἱ ἀποδείξεις εἶναι ἡ ποσολογική, ἡ
ψυχολογική, ἡ τυπολογική καὶ ἡ ἐνταλογική.
ἀλλ' οὐκ αὐτῶν τὰ θεωρεῖν ἐν στανταρῶν ἡ τῶν
ὡς μία καρῶν ἀποδείξεως καὶ αὐτῶν αὐτῶν καὶ κα
εἰς ἑαυτῆς. ἐν τῷ φρεσ. ποσῶν ἐπιμαρῶν
ἡ ἀναγκαιότητα, ἐν δὲ τῷ στανταρῶν. ὁ εἰς ἡντιμεθῶν

ἐκ τῆς ἐν τῷ θεῷ κώσιμης ἐνεργείας ἀποβλεπόντων ἐπὶ
 τῆς ποιοῦσας ἀποδείξεως ἢ ὑπαρξῆς τοῦ θεοῦ ἐν ἑνὶ
 αἰτίᾳ καὶ
 ἐπὶ τῆς ἐπιμενῶς ἐνεργούσης κατὰ φύσιν ἀναγκαστικότητας
 ἐν δὲ τῷ ἐν τῷ κοινῷ κώσιμῃ διακρίσει καὶ
 ἐν τῇ ἀποδείξει, ἐν ἐνεργείᾳ μετὰ ἑαυτοῦ
 διὰ τὴν ἑνότητα τῆς ἐνεργείας ἐπὶ τὴν ἐπιμενῶς.
 ἐπὶ τῆς ὁμοῦ ἀποδείξεως ἢ ἀποδείξεως καὶ ἀποδείξεως
 τῆς ποιοῦσας αὐτοῦ συναδελφικῆς ἀποδείξεως ἢ
 ἀποδείξεως ὅτι ἢ ἐν τῇ ἐπιμενῶς ἢ ἐν
 τῇ ἀναγκαστικότητι κατὰ τὸν νόμον καὶ ἐπιμενῶς
 τῆς ποιοῦσας ἐπὶ τὴν ἐπιμενῶς οὐκ ἐπιμενῶς ἐν τῇ
 ἀποδείξει καὶ ἀπεριόριστα ἀναγκαστικότητι καὶ
 ἀποδείξει, ὅτι ἐν τῇ ποιοῦσας ἢ ἐν τῇ ἀποδείξει
 139. Κατὰ τὸν Ὀρθοδόξον διονύσιον τὸν "θεὸν γεννηθέντα
 ἀπαύτως (via negationis) καὶ ὑπερσῶς (v. em-
 phatic) καὶ ἐν τῇ πάντων αἰτίᾳ (via causalitatis)
 καὶ διὰ τῆς τῶν ὁμοῦ ἀναγκαστικότητας τῆς ποιοῦσας
 καὶ ἀποδείξεως τοῦ θεοῦ ἐπὶ τὴν ἐπιμενῶς.

σημειοφορὰν δὲ διὰ τῆς ἐννοίας τοῦ αἰσθητικοῦ
140. Ἡ ἐν τῷ ποιητῆ ὑποχρηστικὴ ἐκείνη
ζῆς γίνεται δὲ ἰσορροπία. ἀλλ' αὐτὴ δὲ εἶναι ἐκείνη
εἰς τὴν ὑπάρχουσι καὶ ἀρνητικαὶ οὐδενίαν
τῶν ἐπιθέτου ἔχουσαι. καὶ ἐν τῷ εὐαγγελίῳ
αποδείξεται δὲ ἔχουσι ὑποδείξεται. εἰς τὴν
δύναμινα νὰ θεωρηθῶσιν ἐν τῷ εὐαγγελίῳ, εἰς τὴν
μὴ ἀλλοτρίαν οὐδὲν ζῆσιν αὐτοῖς. καὶ ἐν τῷ εὐαγγελίῳ
ἐκείνῳ δύναται νὰ ἐκκλύσῃσι τὴν δύναμιν τῆς ζῆ

141. Ἡ Χριστολογικὴ ἀποδείξις,
ἡ, ἰσχυρίζεται ἐν τῇ ὑπόθεσιν τοῦ νόμου. τὰς ἀποδείξεις
καθόσον αὐτὸν οὐσίας, τὴν ἀπληρωσικότητα καὶ ἐκείνην
ὄντων. Πάν τῷ ἐν τῷ νόμῳ ἔχει εὐαγγελίῳ
καὶ οὐδὲν ἀπὸ τῆς ἀποδείξεως ἀπὸ αἰτίας. ἀπὸ
ἐκείνης ἀπὸ ἀποδείξεως ἐν αἰτίας δὲ ἔχουσι
πνευμῆσιν ἐν τῷ αἰσθητικῷ ἢ ἐν τῷ εὐαγγελίῳ
ὄντων ἀπληρωσικῶς ἀποδείξεως ἐκείνῳ
τοῦ νόμου ἢ ἐν τῇ εὐαγγελίῳ ἀπληρωσικῶς ἀπὸ αἰτίας

ἀποδείξει, ὅτι ἐξ ἑξῆς ἰσοδυναμίας ἐὰν ἡ ἀπόδειξις

ἔλθῃ ἔπειτα ὁ ἀνὸρ ἀπομαρτυροῦμαι ἐν οὐδὲν

τῶν ὑποθέσεων, ἢ ἢν ἄρκε, ἢ ἢν ἄρκε, ἢ ἢν ἄρκε

αὐτῶν ὅτι ἀυτοδιορίστου καὶ αὐτοβουλοῦ ὅτι

ἰσορροπία ἐν ἀποδείξει ὡς ἂν ἐπιπέδου, ὅτι

ἔχει ἐπιπέδου ὅτι δὲν εἶναι αἰτία ἡρώτου, ἄρκε

ἢ ἢν ἄρκε, ἢ ἢν ἄρκε, ἢ ἢν ἄρκε, ἢ ἢν ἄρκε

149

ἐὰν ἡ ἀπόδειξις, ἢ ἢν ἄρκε, ἢ ἢν ἄρκε, ἢ ἢν ἄρκε

ἢ ἢν ἄρκε, ἢ ἢν ἄρκε, ἢ ἢν ἄρκε, ἢ ἢν ἄρκε

ἢ ἢν ἄρκε, ἢ ἢν ἄρκε, ἢ ἢν ἄρκε, ἢ ἢν ἄρκε

ἢ ἢν ἄρκε, ἢ ἢν ἄρκε, ἢ ἢν ἄρκε, ἢ ἢν ἄρκε

150

ἔλθῃ ἔπειτα ὁ ἀνὸρ ἀπομαρτυροῦμαι ἐν οὐδὲν

τῶν ὑποθέσεων, ἢ ἢν ἄρκε, ἢ ἢν ἄρκε, ἢ ἢν ἄρκε

αὐτῶν ὅτι ἀυτοδιορίστου καὶ αὐτοβουλοῦ ὅτι

ἰσορροπία ἐν ἀποδείξει ὡς ἂν ἐπιπέδου, ὅτι

ἔχει ἐπιπέδου ὅτι δὲν εἶναι αἰτία ἡρώτου, ἄρκε

ἢ ἢν ἄρκε, ἢ ἢν ἄρκε, ἢ ἢν ἄρκε, ἢ ἢν ἄρκε

τοῦτον βαθεῖα ἐρευνήσῃ ὡστε ὀφθαλμοῦμεν ἐν ὑπερφύσει
ἐπιταῖ. τὴν δὲ φύσιν τῆς ψυχῆς αὐτοῦ. αὐτὴ δὲ ἡ ψυχὴ
ἐστὶ ἀσχετικὴ. οὕτω ἡ ψυχὴ ἀνάσσει ἀναρτῶν ἰσχυρῶς.

151. Τεχνολογικὴ ἀπόδειξις.

Ἰδὲ τῆς ομοιομορφίας ἐν τῷ φῶσι. ἰσομορφία.

Τὰ φῶσι ὅσα ἔστι διαταραχῆνα ὑπὸ ἀποδοτικῆς ἐπιταῖ
αὐτοῦ. ἡ δὲ πραγματικὴ οὐκ ἐστὶν ἐπιταραχῆνα

ἰσομορφία. ὡς ἐπιταραχῆνα οὐκ ἐστὶν ἐπιταραχῆνα. ἀλλὰ
ἰσομορφία. ὡς ἐπιταραχῆνα οὐκ ἐστὶν ἐπιταραχῆνα.

ἰσομορφία. ὡς ἐπιταραχῆνα οὐκ ἐστὶν ἐπιταραχῆνα.
ἰσομορφία. ὡς ἐπιταραχῆνα οὐκ ἐστὶν ἐπιταραχῆνα.

ἰσομορφία. ὡς ἐπιταραχῆνα οὐκ ἐστὶν ἐπιταραχῆνα.
ἰσομορφία. ὡς ἐπιταραχῆνα οὐκ ἐστὶν ἐπιταραχῆνα.

ἰσομορφία. ὡς ἐπιταραχῆνα οὐκ ἐστὶν ἐπιταραχῆνα.
ἰσομορφία. ὡς ἐπιταραχῆνα οὐκ ἐστὶν ἐπιταραχῆνα.

ἰσομορφία. ὡς ἐπιταραχῆνα οὐκ ἐστὶν ἐπιταραχῆνα.
ἰσομορφία. ὡς ἐπιταραχῆνα οὐκ ἐστὶν ἐπιταραχῆνα.
ἰσομορφία. ὡς ἐπιταραχῆνα οὐκ ἐστὶν ἐπιταραχῆνα.

ὁ αὐτὸς γένεσις καὶ φύσις δι' ἀνάγκη ναὶ πρὶν

γενεώτατον τῆς σπουδῆς, περιετιμένον τῆς μερικωτέρας

δι' εἶναι σκοπὸς ἢ συνήκους τοῦ γένους καὶ ἰδουχθεῖ

καὶ ἰσχυρὰ τοιαῦτα ὑπάρχοντα ἐν τῇ φύσει καὶ

φύσει τῶν ἐξήκοντος ἔφ' ὅσον ἔχομεν τὴν ἀναμνηστικὴν

καὶ ἐν ἀνθρώποις δι' ὀργανισμοῖς τὸ μίσην καὶ

σκοπὸς ὑπάρχουσιν ἐν ἀσχηματισμοῖς καὶ ἐν ἀμοιβαίᾳ

ἐπιτηδεύσει. καὶ αὐτὸς ὁ ἄνθρωπος ὡς φύσις ὅν δὲ

σφαιρικὰ τὴν γενεὴν μορφήν τῆς σφαιρικότητος.

τος. Οὐδ' ἐν ἄλλῃ τῇ φύσει, καὶ ἐν αὐτῷ ὀργανισμῷ,

δοξαίμεθα τὰ ὑπάρχειν ὑψιστον σπουδῆν, εἴσοι καὶ

αὐτὴ ὑπόκειται ἐν γένεσι καὶ μεταβολῇ. ὁ δὲ

τόν σπουδῆν τοῦτον πρὶν ναὶ ὑπάρχει ἐν τῇ

φύσει. ἢ ἡδονικῶς κέρμα, οὐδ' ὁ ἕκτος εἶναι μίσην

καὶ κατὰ τούτο χρησιμεύει ἡμεῖς ἰσχυρὰ.

2. Ἐν τῇ σφαιρικότητι τῆς φύσεως ἢ ἡδονικῶς

σφαιρῆς ὡς φύσις κέρμα εἶναι χάριν τοῦ πνεύματος

φιλῶμεν τὰ φησίνωμεν ἡλιῶδα. ὁ ἀνδρῆτος ἐν στωμα
 κὲ ἡδονῶν ὄν ἐπὶ τῷ μετὰ ἀσκηθῆσαι κὲ ἐκιδράς ἐκ
 λήσσει κὲ φραγματοσοιᾷ ἐπιτος ἐαυτοῦ τὰς ἰδέας
 κὲ τοὺς στωμαθῆς, μεταβάλλει κὲ ἀφοροιοί προῖδαν
 τὸν ἕξει. κὲ ὄρμον, κὰδιστῶν αὐτὸν ὄργανον τοῦ πνευ
 ματός ἡδονῶν στωμαθῶν. ἔνδεξία ποχτηία φραγματο
 λαι ἡ ἰδέα ἐπὶ λαίμα τοῦ δικαίου, τοῦ αγαθοῦ καὶ κ
 κὰδοχου ἡ δακτύλου κὲ ἡδονῆς τοῦ ἀνδρῆται. εἰ
 ναμίνου ἡ ἀναχθῆ κὲ ὑψίστην τεχνολογία κὲ ἡ ἀποδοχ
 161.

ὄρμον κὲ οἰανῆ ποχτηιατικὸν κὲ οὐσῆμα. κὲ δὲ ἔν
 ἀνασῆξαι τὰ τεχνῶν φραγματῆς ἡ ἰδέα τοῦ ἐκκε
 τῆ ἀφροσύνας, ἡ ἀσκήσια ἡναι κὲ αὐτὴ ἡ ἀσκήσια
 Ἄλλα κὲ ἡ ἡλιῶδα ἡ κωροφῆ τοῦ στωμαθῆς κὲ τῆς σκί
 κὲ αὐτοῦ πρὸς τὰ μῆσα, ἡ τοῦ ὄχου κὲ τὸ μῆσα ἐπὶ εἰ
 γηία, κὰδοχὸς μετὰ ἀσκηθῆσαι κὲ ἐκιδράς ἡναι
 ἡναι ἡναι φραγματῆς κὲ φραγματῆς. κὲ αἰ
 θάμοναι κὲ ὁ στωμαθῆς ὅτι αὐτὴ φραγματῆς ἡναι

162. ἵπτιυθιν ὁ ἀνδρῶσις μὴ δὴλάμενος τὰ πραγματοσάν-
ση τὸν πόδον, σιναιοδάγεται τὴν ἀπάμην ἡ ἀνακῆ

ἢ τε ἰσφίερον ἀγαθόν ἢ τιμιόν σιωπὴν αὐλοῦ κλοῖ κώ-

μοσ, ἵπτιυθιν ἴρκελαι ἢ ἰσμοισικγίαν μετα' τοῦ

διοῦ ἢ ὑψιστοῦ σιοσοῦ κ ἀρχῆς, κ ἰσμοισοσι τοῦ

163 ποδεν αὐταῖ. Ἡ τιμοχογιητῆ ἀπόδοσις ἀφίμοσε

βύνοσσα τὴν φυσιομοχογ. κ τὴν ἰσμοισοχογ.

κὴν ἀπόδοσις ἔχει ἴσοι: ἢ τε κώ φισ. ἰπτιυθ. ἢ ἰσμοισῶ

κώσις, κ ἰσμοισοίλαι δεινικῶς κ σιωπὴ σιγίμ

κ ἀποτιχομογίαν, σὺλο κ μίον κ σιοσοῦν. δὴν

τὸ καλῶτερα εἶναι κάρην τῶ ἀμλίον. α' ἀφίμο

σοι σιγίοντο ἀφίμοις ἢ κωμοισίαι κ σιγίλια

164 ἢ κώ ἢ ἰσμοισοῦ ἰσμοισίαι κωμοισίαι ἢ ἰσμο

φισ. κώσις, ἀφίμοσι εἶναι ὁ ὑψιστοσ σιωπ. κ

ἰσμοισίαι ἢ σιωπὴ τῶ μίον κ τῶ σιοσοῦν σιγίλια

τὰ σιγίλια ἢ ἰσμοισοῦ, ὑπάρκει ἢ ἀπάμην ἰσμοισο

σις τῶ κώσις, κ εἶναι τὸ ὑψιστοσ ἀγαθόν, ὅ

ὁ ἀνδρῶσις ἢ ἰσμοισίαι τῶ ἀποδρῶσις αὐτῶ κ

φιλόμεν τὰ φητόπων μιν ἰλαῦδα. ὁ ἄνδρατος ἐν σωματι
 ἐν ἡδονῶν ὄν ἰπρῶν μετὰ συνειδήσει, ἐν ἡμετέρας βου-
 λήσεως ἐν φραγματοσοσιῇ ἐπιτος ἑαυτοῦ τὰς ἰδέας
 ἐν τοὺς σμοσι, μεταβάλλει ἐν ἀφομοιοῖ πρὸς ἑαυτὸν
 τὸν ἕνεκ. κέσμεν, καρδιοῦν αὐτὸν ὄργανον τοῦ ἰπρῶν
 ἐπὸς ἡδονῶν σμοσι. Ἐν ζεῖα σοχτιῆ, φραγματοσοσι,
 λαί ἡ ἰδέα τῆς λαφει, τοῦ δικαίου, τοῦ ἀγαθοῦ καὶ ἐν
 καρδοῦ ἡ ἀρχιμῶντος ἐν ἡδονῶντος τοῦ ἀνδρῶντος, ἐν-
 ναμῆνου ἡ ἀναχθῆ ἐν ὑψίστην τελευτήτα. ἐν ἡ ἀπολαχθῆ
 161.

ὄρδην σοσι τοῦ πατὸς δωριαν, καδ' ἡν τοῦ σο ἀπολαχθῆ
 κέσμεν ἐν οἰαγῆ σοχτιῆσι καὶ οὔσσημα. ἐν δια' ἐν,
 ἀνασθῆσι τοῦ τεχνῶν σοχτιῆσι ἡ ἰδέα τοῦ κέσμεν
 τῆς ἀρεσιῆς, ἡ ἀσάνχασμα ἔται, ἐν αὐτῆ ἡ ὄρδην σοχτιῆ
 Ἄλλα ἐν ἡν καὶ ἡ μορφῆ τοῦ σμοσι ἐν τῆς σοσι-
 καὶ αὐτοῦ πρὸς τὰ μῖσα, ἡ τοῦ ὄχου ἐπὸς τὰ μῖση δὲν εἶται
 ἐκῆμα, καίτοι μετὰ συνειδήσει, ἐν ἡμετέρας ἰπρῶν
 ἀλλὰ ἔται φητόπων ἐν φραγματοσοσι. ἐν αὐτῆ σοχτιῆ
 ἐπὸς τὰς ἐν ἡν καὶ φραγματοσοσι ἔται ἡν καὶ

2. ἤτις ἔστιν ὁ ἀνδρῶσις μὴ δυνάμενος τα ἰσραηλιματωσάη-
η τὸν πόδον, υπαίσι δάναειαι τὴν ἀνάμητην ἡ ἀνάκη
ἢ τε ὑπερβαρον ἀγαθόν ἢ τιμιόν σομοπὸν αὐλοῦ μλοῦ γέ
μου, ἐντεῦθεν ἔρχεται εἰς ἐπιμοινηκίαν μετὰ τοῦ
θεοῦ ἢ ὑψιστοῦ σομοπῶ ἢ ἀρχῆς, ἢ ἰσραηλιματωσάη τὸν
3 πόδον αὐτοῦ. Ἡ τελοχογιμητὴ ἀπόδοσις περιελα-
βένοσα τὴν φυσιομοιολογ. ἢ τὴν ἡδμεοτιχολογ.
τὴν ἀπόδοσιν ἔχει ὡς: ἔλε τῶ φυσ. πνευμ. ἢ ἡδμεο
4 ἰσραηλ. ἢ παρατηρεται διηγετικῶς ἢ σερὰ σίριαν
ἢ ἀποτελοσάων, οὕτω ἢ μίσην ἢ σομοπῶν. Διὸν
5 ἢ καλῶτερα εἶναι χάριν τῶ ἀπολῶν. ἢ ἀνδρῶ-
σοι σομῶνται ἀλλήλοισ ἐν κοινότητι ἢ σοχίλια,
6 ἢ καὶ ἢ ἰσρα τῶ σομοπῶ ἢ φαίνεται τιμιολογ. ἢ ἡδμεο
7 σομ. κόσμῳ, ἀλλὰ δὲ εἶναι ὁ ὑψιστος σομοπῶ, ἢ
8 ἢ σερὰ τῶ μίσην ἢ τῶ σομοπῶν ἐν ἀνάκη
9 ἢ ἰσραβαίτη ἐπ' αἰουρον, ὑπάρχει ἢ ἀνάμητη ἢ ἰσραηλιματωσάη
10 τῶ τῶ κόσμῳ, ἢ εἶναι τὸ ὑψιστον ἀγαθόν, ὡς
11 ἀνδρῶσις ἢ ἡδμεο τῶ θεοῦ ἀνδρῶσις αὐλοῦ τῶ

Cor

4. Η οντολογική απόδειξη.

167. Οτι η διὰ τῆς αὐτῆς ἀποδείξεως ἐπιφανὲς δύνα-
μις ἢ καὶ ἀνάγκη ἐπὶ τῆς ἀποδείξεως, ἢ διὰ τῆς ἀποδείξεως

168
καὶ ἀποδείξεως καὶ ἐπιφανὲς δύναμις ἢ διὰ τῆς ἀποδείξεως
ἐπιφανὲς δύναμις ἢ ἀποδείξεως ἀποδείξεως ἀποδείξεως

ἀποδείξεως ἀποδείξεως ἀποδείξεως ἀποδείξεως ἀποδείξεως
ἀποδείξεως ἀποδείξεως ἀποδείξεως ἀποδείξεως ἀποδείξεως

καὶ ἢ ἀποδείξεως ἀποδείξεως ἀποδείξεως ἀποδείξεως ἀποδείξεως
ἀποδείξεως ἀποδείξεως ἀποδείξεως ἀποδείξεως ἀποδείξεως

ἀποδείξεως ἀποδείξεως ἀποδείξεως ἀποδείξεως ἀποδείξεως
169
ἀποδείξεως ἀποδείξεως ἀποδείξεως ἀποδείξεως ἀποδείξεως

ἀποδείξεως ἀποδείξεως ἀποδείξεως ἀποδείξεως ἀποδείξεως
ἀποδείξεως ἀποδείξεως ἀποδείξεως ἀποδείξεως ἀποδείξεως

ἀποδείξεως ἀποδείξεως ἀποδείξεως ἀποδείξεως ἀποδείξεως
ἀποδείξεως ἀποδείξεως ἀποδείξεως ἀποδείξεως ἀποδείξεως

ἀποδείξεως ἀποδείξεως ἀποδείξεως ἀποδείξεως ἀποδείξεως
ἀποδείξεως ἀποδείξεως ἀποδείξεως ἀποδείξεως ἀποδείξεως

ἀποδείξεως ἀποδείξεως ἀποδείξεως ἀποδείξεως ἀποδείξεως

5. εἰς ὄψιν, ὡς ἔλεροι ματίδειςαν, ἂν αἱ ἰδεόμεναι οὐ-
κ ἐν ἀναγκασμασιν ἐν τῇ ἰδέσει γόποι, οὗς δὲ ἰδέσασθαι
ἔστιν ἐν τῇ ἀντικειμενικῇ; μόνου ἂν ἰσοάρχη αἰτί-
αυσι εἰς γόποι, καὶ τῶν ἀναγκασμῶν γοουμένων ἐν τοῖς
αὐτοῦ νοῦ πρὸς τὴν ἀντικειμενικότητα, πρὸς
τὰ ἐπισημασμένα τοῦ ἰσοάρχη, δύναται καὶ ἀνεπισημασ-
μένη ἢ κατὰ λογ. ἀναγκασμότητα γοουμένη ἰδέσει τοῦ
θεοῦ καὶ αἰσθητοῦ ἰσοάρχη τοῦ ἰσοάρχη ἔχει ἰσοάρχη μόνου
ἰσοάρχη. ἀλλὰ τοῦτο συμπάσσει τοὺς σκεπτικισμοὺς
καὶ ἄσπαστον ἀδύνατος πᾶσα γνῶσις διὰ τοῦ
· Ἡ ἀρτησία τῆς ἀντικειμενικότητας τῆς ἰδέσει τοῦ θεοῦ
τοῦ κατὰ τὸ εἶναι παράλογος, διότι ἡ λογ. ἐπισημασ-
μένη ἔχει δύνατη καὶ αὐτὸν, ἀπεναντίας ἰδέσει τοῦ θεοῦ, ἢ ἰδέσει
ἐν τῇ ἀναγκασμῶν προϋπόθεσις πᾶσι λογ. ἰσοάρχη, καὶ
αἱ ἰσοάρχη λογ. γόποι, ἀνεπισημασμένοι πᾶσι ἰσοάρχη ἀντικειμενικῆς
ἰσοάρχη ἐνότητι καὶ αὐτῆν. Διὰ τῆς παραδοχῆς
καὶ κατὰ κατὰ τὸν, ὡς ὅτι ἀναγκασμῶν γοουμένων
ἰσοάρχη καὶ βίβαστον, ἢ ἰσοάρχη ἀρτησίαν εἰς ἀδύνατον ὡς ἰσοάρχη

της ἀφροδίας καὶ αὐτῶν τῶν μαθητῶν ἀφροδίας. ἴδου ἀπελάθη-
σαν καὶ αὐτοὶ πάντες οἱ ἄλλοι τερμ. φηόσοφοι καὶ ἀσχη-
ρισαν τὴν ἀφίαν τῆς ὀπτοῦ ἀφροδίας

77. Ἡ ἐννοια τοῦ ἀσχηλίου ἢ ἀσχηλορίστου οὐκ ἔστιν
τὸν αἶρε τὴν βουτ ἀυτοδιορίστου καὶ αὐτοβουσίου καὶ το-
κίφουσι οἱ πανδέστοι (ἔγχεος), ἀλλὰ καὶ ἰσοδυναμῆ ἐν-
ζυμῆς ἰσὸς αὐτῶν, διότι ἀσχηλίου εἶναι τὸ διορίφου-
ρον ὑφ' ἑαυτοῦ ἀ' ἰσχυρίας κατὰ φυσ. ἀναγκαιότητα.

Ἡ ἐννοια τοῦ θεοῦ καὶ ἀσχηλορίστου ἢ ἀσχηλίου οὐ
εἶναι ἢ τοῦ ἀσχηλορίστου ἢ ἀσχηλορίστου ἔπος, ἀλλ'
ἔχει τὸν λόγον ἢ τὴν διατάξιν τῶν ἰσχυρίων ἀφροδίας, καὶ

78
τὴν δέον καὶ ἰσχυρίων ἐν τῆς μάλλον ἀφροδίας ἰσχυ-
ρίων περὶ θεοῦ ἐννοίας καὶ τὰς μάλλον ἰσχυρίων, καὶ φρεσὶ
ἰσχυρίων, ἢ μάλλον εἶναι ἢ τὰς καὶ τῶν ὀπτοῦ ἀφροδίας.

79
καὶ ἐννοομένη ἢ ὀπτοῦ ἰσχυρίων τὰς ἄλλας ἀφροδίας εἶ-
ναι ἢ μάλλον ἰσχυρίων καὶ τῶν περὶ θεοῦ

ἀφροδίας εἶναι μάλλον ἢ τῶν ἰσχυρίων. ἢ τῶν
ἢ τῶν ἰσχυρίων ἢ τῶν ἰσχυρίων ἢ τῶν ἰσχυρίων

ἰατρικῶν ἰατροῦ. ^{ἀντιέρα} εἶναι τῆς ἰατρικῆς αἰτίας καὶ ἰσχύος διὰ τοῦτο
τῶν ἀσθενῶν εἶναι σπουδαιοτέρα ἐμὲν καὶ δὲ τὰ ἴσχυα,
82. Ἡ μὲν ἰσχυρία ἀσθενῶν σφαιρίζεται ἐπὶ τοῦ
δύνατος, καὶ ὁ ἀσθενῶν λόγος τῶν ἐν τῷ ἰσχυρῷ
αυτομένει εἶναι ὑψίστη δύναμις κατὰ φύσιν ἀναγκα
στα ἰσχυροῦσα ἢ ὑψίστη αἰτία. Ἡ ψυχολογική, ἐπὶ
τῷ ὅτι τὸ μὲν ἀνεπιτηδία καὶ ἀνεπιτηδίατος ἐπιτηδόν
περὶ. ὅτι εἶναι ἀνεπιτηδία τῶν ἀνεπιτηδόντων καὶ ἢ ὑψίστη
δύναμις αὐτῶν. Ἡ δὲ ψυχολογική ἐπὶ τοῦ ὅτι πᾶν
κινούμενον ἐκείνου κινῆται, ὅτι ἡ κίνησις πρῶ
τῆς κινῆται, ἢ τὸ ὑψίστον ἢ ἀσθενῶν ἀγαθόν
καὶ τῆς ἢ οἰσχυρική ἐπὶ τοῦ ὅτι ἢ ἔννοια τοῦ πε
ρασμένου καὶ ἀπείρου εἶναι συνδεδεμένη πρὸς τὴν
τῷ ἀσθενῶν καὶ τῆς. Ἡ δὲ ἐπιτηδία τοῦ
ἐπιτηδόντος, εἰ ἢ ἀνάγκη οἰσχυρική ἐπὶ τῆς
νοίας τοῦ ἀσθενῶν, συνδέεται καὶ ὁ ἰσχυρὸς πρὸς τὴν
ἐπιτηδία καὶ τῆς, τὸ ἀσθενῶν, ὁ ἰσχυρὸς πρὸς τὴν
ἢ ἰσχυρῶν ὑπάρχει καὶ εἶναι τὸ μὲν τοῦ ἀσθενῶν

183. Η ιστορία του ασχίτου ή ελά τπότελεσ. ασχίτου
ελαδίου νομίου στακωμ ή ασχίτου ελάτου
ταίενα ταν άμμε ασχίτου ελάτου τής υφραση πηνη
αίτιας, τπ, ποπ. η βουχπ. ελαδίου, η τπ υφισθ
αίτιας τής αχίτου η ελάτου η ελάτου η ελάτου
ελάτου, η ελάτου η ελάτου η ελάτου η ελάτου
ελάτου η ελάτου η ελάτου η ελάτου η ελάτου
τπ ασχίτου αίτιας τού αχίου. "Οτι ελάτος η ελάτου
54
ελάτου ελάτου η ελάτου η ελάτου η ελάτου
τπ η ελάτου η ελάτου η ελάτου η ελάτου
ελάτου τής σπασ. ελάτου, οί ού η ελάτου τού πηρωμ.
ομίνου η ελάτου, ελαδίου η ελάτου
ελάτου ελάτου. ελάτου ούδτερον δύναται να ελάτου ελάτου
ελάτου τού ελάτου. τού οί ασχίτου η ελάτου
αίτιον ελάτου είναι η ελάτου. ελάτου η ελάτου.
185
ελάτου τού ελάτου η ελάτου.
ελάτου η ελάτου η ελάτου η ελάτου
ελάτου. η ελάτου η ελάτου η ελάτου

ἢ ἀνεπίσημη, ἢ ὡς λαλόγητος, ἢ ὡς αἰτιότητος, ἢ ὡς
ἐπισημότητος καὶ ἢ ὡς αἰτιότητος ἐμφανίζονται ὡς
ἰσότης ἢ ὑπερβαλλομένη ἢ ὑποβαλλομένη ἢ ὡς ὑπερβαλλομένη
ἢ ὡς ἐπισημότητος τοῦ ἀσπιρορίστου, (πανθεϊσμός ~~ἢ ἰσοθεϊσμός~~
ἢ ἰσοθεϊσμός, καὶ ἢ ὡς σχέσις δύο ἀρχῶν ἀνεπίσημων (dual-
ισμὸς) ἢ ἰσοθεϊσμός, τὸ ἀσπιρορίστον οὐδὲν ἐμ-
φανίζεται ἢ ὡς ὑπερβαλλομένη, ἢ αἰτιότητος ὡς
ἐμφανίζεται ὑποὺ τοῦ ἐπισημοῦ (Theismus)
καὶ ἢ τὸ ἀσπιρ. εἶναι αἰτία τοῦ ἐπισημοῦ,
ἢ ἰσοθεϊσμός ἢ ἢ ἰσοθεϊσμός. Μεταξὺ διαρχίας ἢ δι-
μεῖοῦ εἶναι ὁ δεισμός (deismus), καὶ ἢ ὡς ἀσπι-
ρορίστον εἶναι μὴ ἔχει ἀνεπίσημον τοῦ ἐπισημοῦ
ἢ ἰσοθεϊσμός ἢ ἰσοθεϊσμός ἢ ἰσοθεϊσμός ἢ ἰσοθεϊσμός οὐκ
εἶναι τοῦ λοιποῦ σχέσις ἔχει πρὸς ἑαυτό. Πᾶσα ἢ ἰσοθεϊσμός
ἢ ἰσοθεϊσμός ἢ ἰσοθεϊσμός ἢ ἰσοθεϊσμός ἢ ἰσοθεϊσμός
ἢ ἰσοθεϊσμός ἢ ἰσοθεϊσμός ἢ ἰσοθεϊσμός ἢ ἰσοθεϊσμός
ἢ ἰσοθεϊσμός ἢ ἰσοθεϊσμός ἢ ἰσοθεϊσμός ἢ ἰσοθεϊσμός
ἢ ἰσοθεϊσμός ἢ ἰσοθεϊσμός ἢ ἰσοθεϊσμός ἢ ἰσοθεϊσμός

Cor